Vereniging Arabische Volbloedpaarden Stamboek | 2019 | Nummer 4

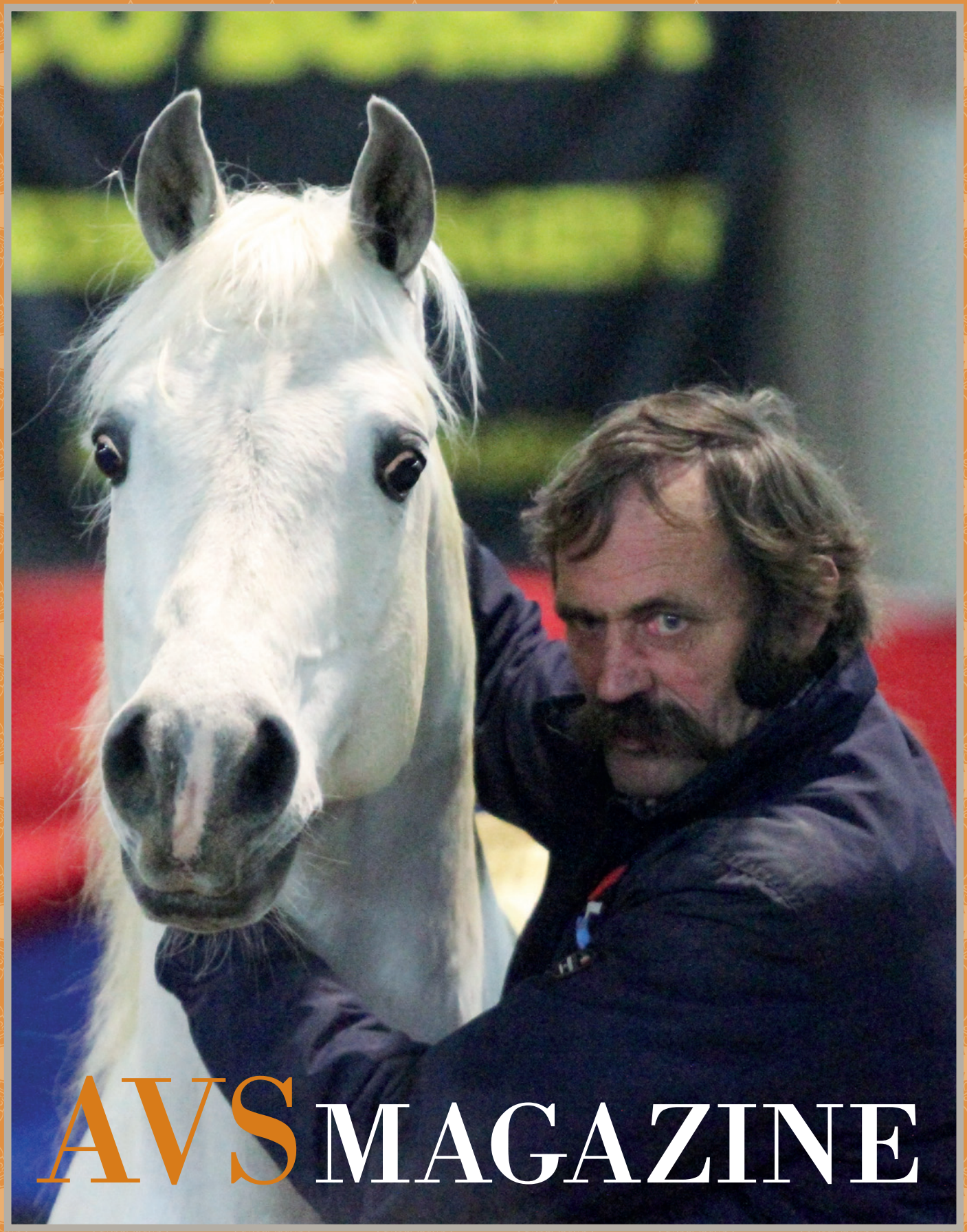

AVS MAGAZINE

PAGINA	In memoriam	PAGINA	Sportweekend	PAGINA	Informatief
6	Jan Calis	16	Oostenrijkse/Europese Kampioenschappen Sportarabieren	27	"Prophet's Thumbprint"

Van de bestuurstafel

Bij het verschijnen van dit magazine liggen de feestdagen alweer achter ons. Het einde van een jaar is een periode om terug te kijken, maar ook zeker om vooruit te kijken. Dit geldt voor ons als bestuur maar ook op persoonlijk niveau worden diverse afwegingen gemaakt.

Als bestuur zijn we alweer druk bezig met de voorbereiding voor de evenementen van 2020. Een aantal nieuwe en goede ideeën zijn ontstaan tijdens en na het gecombineerde weekend van de Commissie Gebruik en de DAWRA in IJzerlo afgelopen jaar. Ik zou u alvast, ook als amateur of recreant, willen aanmoedigen om ook gedurende de wintermaanden de dikke winterjas aan te trekken en lekker aan de slag te gaan met uw Arabisch Volbloed. Er staan een aantal interessante lezingen, clinics en wedstrijden gepland. We hopen u hierover meer te vertellen in het volgende AVS Magazine.

Het voorjaar komt eraan en dat betekent ook dat het veulenseizoen weer langzaam voor de deur staat. Een prachtige en soms ook spannende periode voor de fokkers onder ons. Nog een paar maanden en dan dartelen de veulens weer door de wei.
Terugkijkend op 2019 mogen we toch wel spreken van een succesvol jaar, met een aantal mooie evenementen, waarbij het toch jammer is dat we moeten concluderen dat het aantal deelnemers toch vaak tegenvalt. Natuurlijk proberen we als bestuur de evenementen zo aantrekkelijk mogelijk voor u te maken. We zouden dan ook graag input vanuit jullie ontvangen. Dus klim in de pen en mail ons. We zijn er tenslotte voor jullie. Rest mij u namens het AVS-bestuur veel leesplezier toe te wensen met deze uitgave van het AVS Magazine. Tenslotte wensen wij u een succesvol 2020 , in de fokkerij, sport, show en/of recreatie met uw Arabische Volbloedpaard.

Namens het bestuur,

Elsbeth Loots

Colofon

Mw. S. Boogaard
Voorzitter
06-51273942

Mw. I. van Wengerden
Secretaris
06-53315037

Mw. E.A. Loots
Penningmeester / redactiezaken
06-46623464

Dhr. G. Reisel
Bestuurslid
06-20441499

Mw. A.J. Zoutberg
Bestuurslid PR / redactiezaken
06-53464139

Ereleden van de vereniging
Mw. C.J.W. Modderman-van Dorssen
Mw. J. Smarius - Roovers
Dhr. A. Kuijf Sr.
Mw. A. van der Velden
Dhr. B. Blaak
Dhr. R.C. den Hartog †
Dhr. Dr. H. Houtappel †

Leden van verdienste
Dhr. W. Veltman
Mw. M.E.F.E. Scheerder-Close
Dhr. J.H. van der Voort
Mw. T. Kubbe-Zonneveld
Mw. S. Muskee
Mw. G. Stuive-Verkuil
Dhr. J. de Mooy
Dhr. L. Schutrups †
Mw. H. Wehkamp - Onvlee †
Dhr. W. Brinkhuis †
Dhr. J. Smarius †
Dhr. P Scheerder †

Redactiecommissie
Mw. A.J. Zoutberg (redactievoorzitter)
Elsbeth Loots (redactielid)

Correspondentie adres
Arabisch Volbloedpaardenstamboek
De Beek 125a, 3852 PL Ermelo
Tel: +31 (0) 577 - 401 025
24hr Fax: +31 (0) 577 - 401 145
Email: info@avsweb.nl/www.avsweb.nl

Lidmaatschap AVS
Alleen schriftelijke opzeggingen van uw lidmaatschap worden geaccepteerd. Let op dat u een bevestiging ontvangt van het stamboekkantoor van uw opzegging. Gelieve er rekening mee te houden dat bij het overlijden of bij verkoop van uw paard de contributie niet automatisch wordt stopgezet.

Vormgeving en realisatie
MEO, Alkmaar • www.wijzijnmeo.nl

Adreswijziging
A.u.b. tijdig uw adreswijziging doorgeven aan het stamboekkantoor te Ermelo, zodat wij er voor kunnen zorgen dat het magazine op het juiste adres wordt bezorgd.

Copyright
Overname teksten uitsluitend na toestemming en met bronvermelding. Advertenties en kopij voor het AVS magazine kunnen worden opgegeven via bovenstaand correspondentieadres. Advertentietarieven zijn standaard en vindt u elders in dit blad. Kosten van het zetten en de layout zijn excl. de gepubliceerde advertentietarieven. Hoewel aan de totstandkoming uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteurs, de redactie en het AVS en haar bestuur geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten of onvolkomenheden, noch voor de gevolgen daarvan.

De redactie houdt zich het recht voor artikelen in verband met ruimtegebrek niet te plaatsen of in te korten. Wanneer een artikel door ruimtegebrek niet wordt geplaatst, wordt er naar gestreefd het artikel in een volgend nummer alsnog te publiceren, echter dit wordt niet gegarandeerd. Indien de redactie van mening is dat een artikel inhoudelijk wijzigingen behoeft, wordt hierover contact opgenomen met de auteur.

Uiterste aanleverdatum
Magazine 1: Vrijdag 28 februari 2020
Magazine 2: Vrijdag 29 mei 2020
Magazine 3: Vrijdag 14 augustus 2020
Magazine 4: Vrijdag 13 november 2020

Inhoud

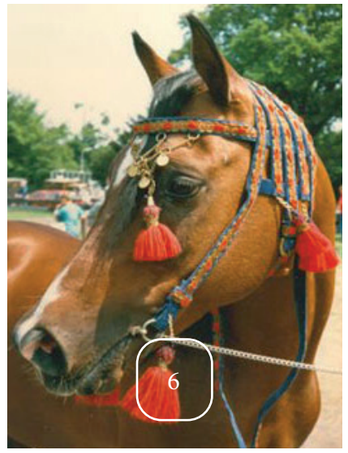

IM Jan Calis

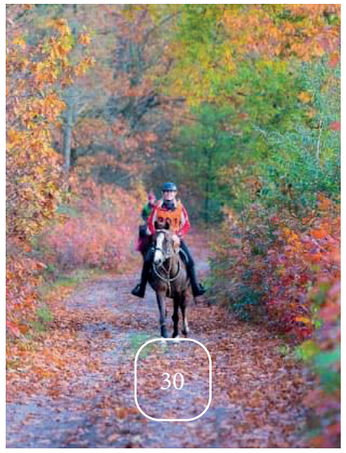

Volg een sportruiter

Nationaal kampioenschap

02 Van de bestuurstafel
02 Colofon
04 Niet uitsluitend voor de haute volée
06 In memoriam Jan Calis
15 Primeval Kossack *D
16 Oostenrijkse/Europese Kampioenschappen voor Sportarabieren.
22 Het concept: 'Arabisch Volbloed', en wat het zegt over ons zelf
25 Pleasure classes, hoe werkt dat nu eigenlijk?
27 Prophet's Thumbprint
30 Volg de sportruiter
34 AVS National Championship Show 2019

Op de cover

Jan en Lobeke (Fiolek x Eleskirt), foto PIM Photo's

Niet uitsluitend voor de haute volée

Auteur: W. Romijn
Illustraties: W. Romijn

Paardenmensen zijn in alle gelederen van de maatschappij te vinden. De een beleeft veel schik aan de Shetlanderruin van zijn/haar kleine meid, de ander – vrijwel verzadigd van alle kicks – vindt zijn Argentijnse polopony's verdraaid leuke 'speeltjes '. Door onze toenemende welvaart heeft de paardenhouderij iets van zijn elitaire karakter verloren. Hoewel de verzorgingskosten hoog zijn en zullen blijven, is deze liefhebberij voor meer mensen toegankelijk geworden. Inmiddels vermaakt en ontspant een aantal honderdduizenden Nederlanders, jong en oud, zich met sport-, recreatie- en manegepaarden. Het aantal deelnemers aan endurancewedstrijden neemt toe; het gaat hierbij om tochten over lange afstanden in een verantwoord hoog tempo. De parcoursen (verschillende afstanden) zijn vrijwel altijd uitgezet in natuurterreinen zoals bossen en duinen. Voor paarden en pony's die nog in de luren liggen (jong en onervaren) of door hun lichaamsbouw minder geschikt zijn voor het grote werk, wordt een korter traject gekozen. Er is een grote verscheidenheid aan rassen: Engelse en Anglo-Arabische Volbloeden, dravers, KWPN 'ers, Quarters, tussenmaatse paarden als IJslanders, Haflingers en Fjorden, gekruiste rassen en de ware marathonlopers Arabische Volbloeden. Het aanbieden van een paard voor de veterinaire eindcontrole gebeurt een half uur na binnenkomst. Deze tijd gebruiken door met het paard te gaan stappen, doet de hartslag teruglopen en verzuring van spieren verminderen. Net als mensen zweten paarden na zware arbeid een tijd na. Door het nastappen hopen afvalstoffen die ontstaan zijn na verbranding van energie zich niet op maar worden afgevoerd met als resultaat dat de paarden de volgende dagen minder stijf zullen zijn.

De voorbereiding, het voor dag en dauw opstaan, de reis, de voortdurende concentratie op het functioneren van je paard, de spanning bij de veterinaire controles, het vraagt nogal wat van de deelnemers.

Het is niet verwonderlijk dat sommigen na afloop van de tocht op hun tandvlees lopen. En toch is er altijd wel een enkeling die zo snel mogelijk zijn ervaring kwijt wil en nog voldoende puf over heeft om een wijdlopig gesprek af te steken.

Het is altijd een prettige gedachte te kunnen rekenen op de aanwezigheid en steun van het thuisfront.

Na de wedstrijd volgt de toepassing van een ongeschreven wet waarover niet te protocollen valt: na binnenkomst komt niet de verzorging van de mens op de eerste plaats maar die van het paard. Familieleden manoeuvreren zich daarbij bereidwillig in de rol van groom (verzorger). Ook al mag de verzorging optimaal zijn, het valt telkens op dat er paarden bij zijn met verwaarloosde hoeven. Het is niet eerlijk tegenover je paard om zo'n grote prestatie van hem te verwachten als de hoeven niet regelmatig bekapt worden; een 'gebroken voetas ' zorgt voor onnodige overbelasting en slijtage van pezen en gewrichten.

De voorbereiding, het voor dag en dauw opstaan, de reis, de voortdurende concentratie op het functioneren van je paard, de spanning bij de veterinaire controles, het vraagt nogal wat van de deelnemers. Het is niet verwonderlijk dat sommigen na afloop van de tocht op hun tandvlees lopen. En toch is er altijd wel een enkeling die zo snel mogelijk zijn ervaring kwijt wil en nog voldoende puf over heeft om een wijdlopig gesprek af te steken.

Een ander daarentegen geeft er de voorkeur aan zich terug te trekken om in alle stilte de wedstrijd te kunnen analyseren.

In memoriam Jan Calis
* 16 juni 1948 - † 17 november 2019

Een markante persoonlijkheid en een geweldig mens heeft ons verlaten

Auteur: Marijke Slok Soede - Vermeulen
Foto: Privé archief Jan en Eveline, Nico Vermeer Fotografie, AS Photography,

Op dinsdagochtend 17 november bereikte ons het droevige nieuws dat Jan Calis, de alom geliefde paardenman en oprichter van stoeterij Zenith Arabians, plotseling van zijn lieve vrouw Eveline, zijn familie en vele vrienden is weggenomen.

Jan was een man van weinig woorden, hij sprak met zijn hart, wat hem voor mens en dier een memorabel persoon maakte. Zijn afscheid en de plechtigheid waren net zo groots en gedenkwaardig als hijzelf. Jan zal voortleven als een van de pioniers binnen de Arabische Volbloedwereld, een man die nooit vergeten mag worden. Al sinds de zeventiger jaren is Jan internationaal bekend als "The Flying Dutchman". Een toepasselijke bijnaam voor de fameuze besnorde voorbrenger, die met de paarden door de baan heen vloog.

Jan werd geboren in Blaricum als eerste zoon van Klaas en Mieke Calis, die een boerenbedrijf met koeien en paarden runden. In het grote gezin, wat bestond uit 5 meisjes en 4 jongens, groeide Jan op tussen de paarden. Op de springlessen van rijvereniging Stad en Lande in Laren was hij al een opvallend ventje met zijn zelf geritselde cavaleriezadel op de rug van werkpaard Winifred (vernoemd naar de beroemde draver uit de jaren '60: Winifred Hollandia).
Het verzoek van de buurman om uit te kijken naar pony's met een goed karakter voor zijn vier dochters, was het begin van vader Calis' handel in New Forest pony's uit Engeland. Met het importeren, handelen en fokken van dit betrouwbare pony ras verwierf Klaas Calis grote bekendheid. In de jaren '60 liepen er meer dan 30 pony's van Calis sr. op de keuring. Zoon Jan bleek toen al een uitzonderlijk talent te hebben voor het ambacht van voorbrengen. Hij werd, soms tot grote teleurstelling van zijn broertjes, door vader Calis dan ook verkozen om met de favorieten te lopen. Het hele gezin was besmet met het paardenvirus en iedereen hielp steevast mee. Als er een nieuwe lading pony's arriveerde, dan stonden de kinderen

in de rij om ze te bewonderen en werd er onderling bekokstoofd wie welke pony zadelmak ging maken in de voortuin van de boerderij.

Nagasaki

Het sprak voor zich dat het eigenlijk niet de bedoeling was om een Arabische Volbloed aan te schaffen, maar een hele aparte hengst kruiste het pad van vader Calis. In 1972 verkocht Dr. Houtappel van stoeterij Rodania de net uit Spanje geïmporteerde Arabische volbloedhengst Nagasaki (v. Sacudir) omdat deze aan de kleine kant bleef. Als 3-jarige werd Nagasaki jeugdkampioen op de APS hengstenkeuring van '72. Niet lang na de aankoop van Nagasaki kwam Klaas Calis bij een ongeluk om het leven. Op dat moment waren er meer dan 100 paarden en pony's in zijn bezit en stond hij op het punt een tweede boerderij te kopen voor zijn handelsstal. De paarden en pony's werden door het hele land ondergebracht, maar Nagasaki bleef in Blaricum bij moeder Calis en Jan nam de verzorging van de hengst op zich. In 1976 werd Nagasaki Nederlands kampioen en het jaar daarop zijn zoon Marhaba (m. Nezabudka). Internationaal heeft Nagasaki veel goede showresultaten op zijn naam gezet en wereldberoemde hengsten, zoals Magnum Psyche en WH Justice, hebben Nagasaki bloed door de aderen stromen. Toen het inmiddels 10 jaar later minder goed ging met Nagasaki kocht Jan de hengst alsnog van zijn moeder om hem als eerbetoon aan zijn vader voor de rest van zijn leven te verzorgen. Het paard bleef gevoelsmatig altijd in eigendom van zijn vader. "Het was gewoon zijn hengst!", zei Jan.

Jan ging na zijn schooltijd en de militaire dienstplicht aan de slag bij het grondverzet bedrijf Gebr. Van der Heiden waar hij heer en meester was op de shovel. Om overdag zoveel mogelijk met de paarden bezig te kunnen zijn, draaide hij vaak nachtdiensten. Daarnaast was Jan een frequent gevraagd en vooral ook geliefd trainer en voorbrenger. Hij kon lezen en schrijven met Arabische Volbloeds, zelfs de meest lastige exemplaren waren als was in zijn handen. Hij had de gave om ook met paarden die hij nooit eerder in handen had gehad te communiceren en het beste in hen boven te halen. Veel fokkers vroegen Jan ook te helpen in het dekseizoen. Tientallen jaren bracht Jan veel paarden voor op nationale en internationale shows in Europa maar ook in Qatar, Jordanië, Polen en Rusland.

Jan woonde nog in Blaricum toen met Nagasaki en de inmiddels aangekochte merries Tajna en Safra (v. Kankan) Zenith Arabians werd geboren. Zenith betekent het hoogste punt van de sterrenhemel en in het Arabisch betekent Zenith ook het pad dat je af moet leggen. Hoe toepasselijk! Jan volgde de Arabische filosofie door te fokken over de moederlijnen. Fokken was volgens hem zeker niet gokken, maar op de juiste manier combineren.

Savanna

Nagasaki en Neon

Jan is altijd gek geweest op een goed bewegend paard. De later aangekochte geweldig bewegende merrie Savanna (v. Nadlesnik) kan niet anders dan de stammerrie genoemd worden van de Russische kant van Zenith Arabians. Zij bracht in totaal zo'n 20 veulens op de stoeterij.

In Hilversum had Roos Slierendrecht, bij insiders bekend als "tante Roos", een populaire ponyclub. Vele kinderen volgden daar lessen op nakomelingen van haar oogappel, de Crabbet dekhengst Silver Royal. Een van zijn zoons werd door Jan getraind en voorgebracht op de hengstenkeuring. De jonge hengst haalde het niet, waarmee het ponymeisje Eveline de Wit, die al jaren de deur platliep bij tante Roos, haar droom zag uitkomen door hem te kunnen kopen. Eveline was een jaar of 15 toen zij Jan af en toe kwam helpen in Blaricum. Heel onschuldig allemaal, Jan was immers bezet en een stukje ouder. Om het Arabisch Volbloedpaard te promoten voor gebruik, had Jan een enthousiast team opgetrommeld waar Eveline ook in meereed op Jan's hengst Neon (v. Patron). Pas toen Eveline begin twintig was sloeg op het Wereld Kampioenschap in Parijs de vonk over. In 1986 namen Jan en Eveline hun intrek aan de Broekergouw in Zunderdorp, een dorpje in gemeente Amsterdam met iets meer dan 400 inwoners. Heerlijk landelijk, groen en rustig, net als het dorp waarin Jan z'n wieg stond. In eerste instantie woonden Jan en Eveline in een aangebouwd deel bij de stallen, eigenhandig neergezet door Jan die een echte handyman was. In 1992 stapten Jan en Eveline in het huwelijksbootje. Eveline was Jan's grote liefde, wee je gebeente als je aan Eveline kwam!

De stoeterij breidde zich gestaag uit. Jan had een rijk man kunnen zijn, maar hij verkoos toch altijd liever een overvolle stal boven een overvolle portemonnee. Het werd tijd dat niet alleen de paarden er warmpjes bij stonden, dus werd er een luxe vrijstaande woning gebouwd op het erf waar het stel zich kon nestelen. Bij Jan en Eveline was er altijd wel gezelligheid op het erf. Een jonge knul die bij de buren in pension stond met een Arabische volbloedhengst, kwam regelmatig aanwaaien. Het betrof hier Emiel Ottes die in de loop der jaren een groot deel van de verzorging van de paarden op zich nam bij Zenith Arabians en tot op de dag van vandaag met Jan en Eveline verbonden is gebleven. De term kind aan huis is op Emiel absoluut van toepassing! Een andere knaap die al vanaf kleins af aan over de vloer kwam, is de kleine Kneet. Opa, vader Gerrie en zoon Marnix Knetemann zagen Jan voor het eerst op Manege Waarland met Neon aan de hand. Het was niet zozeer de hengst die opviel, maar des te meer die man met die grote zwarte snor. Op zoek naar een dekhengst voor hun pony, kwamen ze bij Calis op bezoek. Bleek dat hun merrietje, gekocht van de slager op de hoek, ook nog eens Nagasaki bloed had. Marnix zegt: "In de stiltes werd meer gezegd, dan in een heel gesprek. Ik heb veel geleerd van Jan, niet alleen over paarden." En dan waren er ook nog onnoemlijk veel mensen die door de jaren heen in pension stonden, Jan z'n paarden uitbrachten in de sport, op stal meehielpen, op shows assisteerden, in weekends of vakanties kwamen werken, op het erf onderdak kregen, met paard mee mochten liften op de vrachtwagen en ga zo maar door. Iedereen werd onder de vleugels van Jan en Eveline genomen en alles werd mogelijk gemaakt voor ze. Het was Jan en Eveline nooit gek genoeg, niet alleen met de paarden maar ook privé, waardoor er vriendschappen voor het leven zijn gesloten.

Jan keek altijd erg uit naar het bezoeken van open dagen, shows, wedstrijden en evenementen, om deel te nemen maar ook als toeschouwer. Hij leefde voor de gezelligheid en een goed gesprek over de paarden. Hij scheurde heel Europa door met zijn vrachtwagen en maakte graag een pitstop bij een oude bekende of om ergens een paardje te bekijken. Jan wist overal feilloos de weg te vinden en nam graag de tijd voor een praatje onder het genot van een kopje koffie of een biertje. En ook andersom, bezoekers aan Zenith Arabians kregen steevast een uitgebreide bezichtiging van de stallen. Jan liet altijd vol trots zijn fokproducten zien en er werd tot in detail verteld over ieder paard, hun prestaties en hun bloedlijnen. Jan gaf mensen altijd het gevoel dat ze speciaal voor hem waren. Hij tapte graag een mopje, waar hij dan meestal zelf het hardst om moest lachen omdat hij de clou al wist. Had je interesse in een van de Zenith fokproducten, dan was Jan er meestal kort maar krachtig over: “NFS” (not for sale) zei hij dan gekscherend, maar hij meende het wel!

Jan was jarenlang actief in de fokkerijcommissie van het Arabisch Volbloedpaarden stamboek, was jury op de amateurkeuring voor het benoemen van de beste amateur-voorbrenger en je kon bij hem in de leer op voorbrengcursus. Ook het eerste begin van de DARC heeft Jan meegemaakt en hij woonde graag de races bij op Duindigt waar regelmatig eigen paarden koersten. Zenith paarden bewezen zich tevens in de top van de internationale endurance sport. In het begin van de negentiger jaren was Jan initiator van de Handlers Cup op de All Nations Cup in Aken. Deze prijs werd door Jan persoonlijk uitgereikt van 1991 tot en met 2015 aan de beste voorbrenger van de show. Voor het NRPS stamboek hebben Jan en Eveline zoveel betekend dat zij als paardenechtpaar van 2018 werden gehuldigd op de hengstenshow van dit voorjaar. Jan’s Russische vrienden van de National Arabian Horse Society of Russia hebben alles op alles gezet om nog op tijd een visum te regelen om de plechtigheid van Jan bij te wonen. Jan was speciaal voor zo velen!

Sjacour

De nadruk in de fokkerij van Zenith heeft altijd op beweging en geschiktheid voor sport gelegen, wat z’n vruchten heeft afgeworpen op Nederlandse, Europese en zelfs Wereld Kampioenschappen.

Recent is Jan nog geïnterviewd door de Amsterdamse televisiezender AT5. Hij vertelde de journalist, al wandelend door de stallen, dat de kracht van het Arabische paard zijn veelzijdigheid is. Wie had kunnen bedenken dat dit een van de laatste keren zou zijn dat Jan vol trots over zijn erf zou lopen om uit te weiden over zijn paarden en hun prestaties. Het is onmogelijk om in dit in memoriam alle paarden te noemen die voor Jan van betekenis waren. Het waren zeker niet alleen Volbloed Arabieren waar Jan z’n hart sneller van ging kloppen. Hij was ook enorm ingenomen met de status van NRPS goedgekeurde dekhengst van de door hem gefokte Winston (Wynton x Thvinka), die hij altijd schertsend “de pony” noemde. Er staan nog zo’n 70 paarden op stal bij Zenith, maar een aantal van zijn paarden waren zo onlosmakelijk verbonden met Jan, dat zij toch even extra aangehaald moeten worden.

Diverse nakomelingen van de eerder genoemde merrie Savanna hield Jan aan voor zijn fokprogramma. Zoon Sabak (v.Tabak, ook in eigendom van Jan en Eveline) was als 20e en laatste nakomeling van Savanna emotioneel een hele belangrijke hengst voor Jan. Zoon en dochter Sagrand en Sagranda (v. Grand) zijn nog altijd bij Zenith in de stallen te bewonderen. Het sierde Jan overigens enorm dat oude en soms afgeschreven dieren bij hem altijd van hun pensioen mochten genieten. Jan had van Neon (v. Patron) goede nakomelingen gezien uit Kankan merries. Hier had hij er zelf ook een aantal van op stal dus kocht hij de hengst op 12-jarige leeftijd. Hij werd internationaal showkampioen en ook in de sport heeft hij heel wat kampioenschappen gewonnen met Eveline. Op 26-jarige leeftijd is Neon in het land in Zunderdorp tussen “zijn” merries gestorven.

Sagrand

Neon

Pernod (v. Nadejni) kocht Jan als veulen voor een toen al aanzienlijk bedrag. Als jaarling werd Pernod jeugd reservekampioen in Schoonoord en in Cannes behaalde deze hengst een niet onverdienstelijke 4e plaats. Pernod was ook allround Arabissimo-kampioen en werd op 19-jarige leeftijd uitgeroepen tot beste Nederlands gefokte paard. Na zijn sportcarrière verscheen hij regelmatig op shownummers tot hij op 24-jarige leeftijd overleed. Nakomelingen van Pernod blonken ook uit in de sport, te denken valt aan Sanod (ZZ-Licht) Sinaï al Rai (Intermediar I). Ook zijn dochters Sjabrinskaja en Sjakoera gaven beide goede sportpaarden voor Zenith.

Pernod met Marnix Knetemann

Dosator met Eveline

Lobeke op het WK in Parijs

Pernod

Lobeke

De zuiver Russische hengst Dosator (v. Murmansk) kochten Jan en Eveline in 1990. De grote vos werd in 1985 geboren op Tersk waar hij zeer verdienstelijk als 2 en 3-jarige op de renbaan heeft gelopen. Een groep Georgiërs waren voor een soort polo (met vangnetjes in plaats van sticks) demonstratie naar Oldenzaal afgereisd naar een veiling georganiseerd door de Kossack Stud. De hengst had 40 graden koorts, was mager en gewond maar toch had hij die heldere blik in zijn ogen. Jan zag hem bewegen en was gelijk verkocht. Den Hartog sr. zag dat mens en paard elkaar gevonden hadden, de koop moest gewoon beklonken worden. Niemand had toen kunnen bedenken dat "Dos" zo'n grote persoonlijkheid was. Hij hield alles en iedereen in de gaten, hetgeen hem zo trouw maakte als een hond. Toen Dosator na een excellente sport-, show- en dek carrière in 2014 overleed voelde dit voor Jan en Eveline als het einde van een tijdperk. De dood van de elite hengst die op show steevast 20 kreeg voor beweging en in Aken als enige paard ooit zelfs een 21, liet een grote leegte achter.

De inmiddels al 27-jarige Spaans gefokte elite hengst Lobeke (v.Fiolek) werd drie maal overall kampioen op de Arabissimo en Nederlands Kampioen Eventing tussen de grote paarden; een unicum. Menigeen kan Jan z'n optredens met Lobeke in de showring herinneren.

Lobeke week tijdens de plechtigheid van 27 november jl. in Zunderdorp niet van de kist van Jan. De muziek van Eye of the Tiger, waarmee hij samen met Jan heeft geschitterd in de showring, klonk uit de boxen. De boxhandschoenen van Jan hingen aan de spijlen van de loopstal en er lag een bloemenzee aan kransen rondom de kist. Een groot scherm liet ons beelden zien waar om werd gelachen en gehuild en dierbaren hielden een dankwoord. De wederzijdse warmte en liefde die Jan had voor mens en dier, voelde als een warme deken in de kilte van de overdekte hal. Komende zomer zou Jan 72 zijn geworden en Lobeke 28, dus samen 100. Dat vond Jan een mooie aanleiding om nog eenmaal samen in de ring te verschijnen. Helaas kan deze wens niet meer in vervulling gaan.

Er is nog veel te veel niet gezegd en geschreven over Jan en zijn nalatenschap. Iedereen die hem gekend heeft, kan wel een onvergetelijke anekdote oprakelen, waarmee hij zal voortleven in onze herinneringen.
Jan en Eveline hebben afgelopen september nog een mooie reis naar Tersk gemaakt maar hun reis gaat nu alleen verder. Wij wensen Eveline, familie en vrienden veel sterkte toe met het verlies van Jan.

Rust zacht Jan Calis

Nico Vermeer - Fotografie

Primeval Kossack *D

Prestatiepredikaat dressuur

Auteur: Rob den Hartog
Foto: Jan Kan

Een moderne showarabier die bewijst ook in de sport groots te kunnen presteren.

PrimeVal Kossack (Stival x Pribaltika) heeft op zijn jonge leeftijd, 7 jaar (geboren in 2012), al een indrukwekkende showcarrière met vele nationale en internationale titels. Nederlands Kampioen als veulen, junior en senior hengst, Dutch Best Bred Foal, meerdere Best of Show titels, Bronze Medal Champion Arabian Futurity Europe 2013 bij de jaarlingen in Aken (DE), Gold Medal Champion junior hengsten tijden de internationale show in Salzkotten (DE) en Gold Medal Champion senior hengsten tijdens de European Show in Ströhen (DE).

Als hoogtepunt won PrimeVal Kossack op 5-jarige leeftijd de Gold Medal bij de senior hengsten tijdens de European Breeders Championships in Chantilly (FR) in 2017.

Hierna is zijn sportcarrière gestart en binnen nog geen 2 jaar is hij met Tara den Hartog middels vele overwinningen gepromoveerd tot de klasse Z2 dressuur.

Naast het winnen van het AVS Z kampioenschap 2019 en de kür op muziek met een mooi percentage van 73,215% op de Nationale Kampioenschappen in Ermelo, heeft hij deze resultaten hoofdzakelijk behaald op wedstrijden tussen de KWPN paarden!
Dat PrimeVal Kossack de concurrentie met KWPN paarden aan kan in combinatie met zijn grootte, imponerende gangen en bloedmooie uiterlijk maakt hem een ware ambassadeur voor de arabier.
Met zijn 7 jaar staat Primeval nog aan het begin van zijn dressuurcarrière en we hopen samen met Tara den Hartog nog te genieten van vele mooie sportresultaten.

Primeval

Oostenrijkse/Europese Kampioenschappen Sportarabieren

2019, Wiener Neustadt, Oostenrijk.

Auteur: Canisia Romani, Paulette Zorn
Foto: CK Photographics

Canisia

Zaterdagavond 20 juli was het zover; bepakt en bezakt gingen we op pad. Mijn vader en ik reden samen de volgeladen camper, met daarachter de trailer met twee paarden, de nacht door richting Wiener Neustadt, Oostenrijk! Voor ons was dit het 3e jaar dat we deze reis maakten, maar god het blijft elk jaar weer een eind. Rond de 1350 kilometer, waar we dit jaar door de 7 uur stromende regen, welgeteld 19 uur over hebben gereden tijdens de heenreis. Altijd weer een flinke bevalling en heel erg fijn wanneer alles heelhuids op bestemming is aangekomen.

Tijdens het uitladen trokken we dit jaar het nodige bekijks, want naast die koffievos Arabier.. staat daar nou een kleine pony in die trailer?! Jaja, naast Raff (Ashraf al Shams (Ajman Moniscione x Esstonia)) stond onze Shetlander Malle. Malle was mee als trailer buddy, daar Raff nog wel eens wat moeite kan hebben met alleen op de trailer staan. Samen hebben de jongens de reis super doorstaan en kwamen fit de trailer af.

Dit jaar had ik ervoor gekozen om meerdere dagen voorafgaand aan de wedstrijd aan te komen. Zodat er ruim de tijd was om Raff te laten settelen op de locatie. Zodoende bestonden de eerste vier dagen uit vele wandelrondjes met het duo, al het tuig netjes maken en nog even vetten, de camper installeren voor de rest van de week, rondje naar het dorp voor wat boodschappen en 's ochtends of 's avonds Raff rustig rijden met wat stretch werk. Helaas zat de temperatuur deze week niet erg mee en ploeterden we elke dag rond in temperaturen rond de 32 - 38graden. De vrij open buitenstallen en de rijbakken waren gelukkig de koelste plekjes op het terrein, waardoor het voor de jongens goed te doen was.

Op vrije dag nummer vier begon de boel toch wel wat te kriebelen… Want ja, de volgende dag zou het allemaal gaan beginnen. Vorig jaar stonden Raff en ik ook op het punt om naar Oostenrijk te gaan, maar had ik de pech om vier dagen voor vertrek van mijn jonge merrie af te vallen en een week in het ziekenhuis te belanden met flinke interne schade. Raff was dat jaar wel nog meegegaan als trailerbuddy voor mijn zus haar paard, waarna ik na ontslag uit het ziekenhuis ook erachteraan ben gereisd. Na een verwoede poging te rijden met een gipshand, nog wat gebroken botjes en een geopereerde milt, heb ik daar ter plekke toch de handdoek in de ring moeten gooien.. dat jaar werd niet ons jaar in Oostenrijk.. Op naar 2019 dus! En ja daar stonden we nu.. No pressure zeg maar.

Raff had een goed voorbereidend jaar gehad, hij was ontzettend gegroeid, had veel kilometers op wedstrijden gemaakt, had een super WRAN NK achter de rug, dus het ideale plaatje was natuurlijk dat nu alles samen ging komen in Oostenrijk. Ondanks dat ik tijdens het rijden hier gelukkig niet echt mee bezig ben, is het wel iets wat je dagelijks in je rugzakje meeneemt. Ja, je werkt toch ergens naar toe samen met een team van mensen om je heen. En zeker voor zo'n onderneming van een reis, waar je wilt dat alles zo kloppend mogelijk is, waar veel tijd en ook geld in geïnvesteerd is, zou het toch mooi zijn als…

Nou Raff zou Raff niet zijn, als er niet hier en daar wat gekke fratsen om de hoek kwamen kijken. Zo ook dag 1 van de wedstrijd. De donderdag is altijd een soort 'start up' wedstrijd dag. Deze dag reden we eerst de Paid Warm Up Trail. Hierbij krijg je 5 minuten de tijd om als training in een wedstrijdsimulatie door het Trail parcours te gaan. Onderdelen kan je hierbij bijvoorbeeld nogmaals doen om deze voor jezelf extra te trainen. Of, zoals bij mij het geval, je paard overpakken van één hand naar twee handen en óm het parcours heen rijden om hem weer in het gareel te krijgen, daar alle vier zijn benen tegelijk de lucht in kwamen.

Naast de wedstrijd bak was namelijk tegelijkertijd nog de Vet-Check bezig. En daar werd, precies tijdens onze 5 minuten, een paard flink aangejakkerd met plastic zakjes en al, omdat deze anders niet wilde voordraven. Tot zover ons rustige trainings rondje zeg maar he. Een goede generale is een goede première zullen we maar zeggen?

Snel hierna hadden we een retry, deze was 'voor het echie'. Met 15 deelnemers reden we hier de Trail Advanced, Raff wist zich goed te herstellen en we mochten de 2e plaats innemen. 'Fieuw, we staan gelukkig toch niet helemaal voor schut', was mijn eerste gedachte! De Trail werd gevolgd door de Pleasure Paid Warm Up. Een goede training voor Raff, daar hij het nog heel lastig vindt om ingehaald te worden. Maar hij hield zich goed en het was een fijne training. Vervolgens sloten we de eerste wedstrijddag af met een 1e plek in de Horsemanship Advanced, waar zeven deelnemers aan meededen. Not bad!

Dag 2, vrijdag. Gedurende de dagen worden de proeven moeilijker, de deelnemers aantallen meer en de gezichten serieuzer. Vrijdag stond in het teken van de Lower Austrian Championships en de Newcomer Championships. We begonnen weer met de Trail. Eerst het Advanced niveau en erna het Master niveau, waar Advanced het Amateur niveau is en Master het Open, hoogste, ECAHO niveau. Dit jaar was voor mij en Raff het eerste jaar dat wij aan start kwamen in het Master niveau, dus stiekem toch wel éxtra spannend. Zouden we hierin meekomen was de grote vraag? Bij de Trail Advanced hadden we wat kleine slordigheidsfoutjes, maar super tevreden met een 4e plek van de 13 deelnemers! Tijdens de Trail Master maakten we helaas een te grote fout (wisselde naar de verkeerde galop boven de balken) waardoor we gediskwalificeerd werden. Na de Trail was het tijd voor de Pleasure. Daar we rondreden in +-35 graden, de klasses erg groot waren en dus extra lang duurden, had ik besloten de Advanced Pleasure uit te schrijven en enkel de Master Pleasure te rijden. Bij grote klasses wordt de groep gesplitst in twee groepen die een kwalificatie rond rijden, om vervolgens een finale ronde te rijden. Zodoende reden we eerst met 12 deelnemers de kwalificatie ronde. Raff had het zwaar, er werd veel ingehaald en het voelt voor ons beide dan echt als een soort overleven. Pleasure zie ik altijd maar als ons slechtste en ons beste onderdeel in één, het kan altijd alle kanten opgaan.

Canisia Romani met Ashraf al Shams

Er na buiten de ring wachtend op het omroepen van de finale nummers, ik mijn chap al aan het open ritsen om af te doen. Zo achteraf was mijn gevoel er namelijk niet echt goed over, dus nee, hier kwamen we niet mee door naar de finale. Totdat ik ineens wél tussen de 12 finalisten zat! Snel hoed weer op, chaps aan, op m'n paard gehesen en linea recta weer terug de ring in. De groep was nu stukken rustiger, we konden meer in onze eigen bubbel komen, het was nog niet zoals we kunnen, maar tevreden was ik zeker! We reden er tenslotte toch maar eventjes. Nog blijer toen bleek dat we als 4e geplaatst waren van de 22 deelnemers in de Newcomer Championships ranking en 5e geplaatst van de 24 deelnemers in de Lower austrian Championships! We did it! Top 5 van Europa's beste Pleasure arabieren, met m'n binkie die het ons beiden afgelopen jaren niet altijd makkelijk heeft gemaakt.

Vol goede moed gingen we door naar dag drie, de zaterdag. De Austrian Championships. De dag waar je top 10 moest halen in de Master onderdelen, om te kunnen kwalificeren voor de zondag, de European Championships. Kijkend op Raff zijn niveau en onze resultaten de twee voorgaande dagen, waren er zeker mogelijkheden om door te komen naar zondag, maar het moet dan nog wel even gebeuren. We begonnen 's ochtends met de Trail Advanced. Voor mij en Raff een flink hoog niveau qua proeven, de galopbalken lagen overal en deze beheersten we nog niet altijd even soepeltjes. Met gezonde zenuwen gingen we van start en we kwamen rond met een super strakke proef, op helaas twee galopbalken na. Raff kwam niet helemaal uit, met een drafpas tot gevolg en dat kostte ons veel punten. Toch waren we nog 5e geplaatst van de 8 deelnemers. Door naar de Trail Master. Weer loodste Raff mij feilloos door een pittig parcours, kwam keurig uit op de linker galopbalken, nog zes rechtergalopbalken te gaan en so far stond in mijn hoofd de teller op twee lichte tikken, dus dat ging heel goed! Eerste twee balken, goed! Volgende twee, goed! Nog twee… Drafpas, verkeerde galop, drafpas, correctie goede galop.. daar gingen we.. Van een score om hoog in de top 5 te komen, zakten we door die laatste wissel af naar een 15e plaats. Ergens een flinke bummer, maar wat was ik toch trots op hem! Onze scoresheet zag er op die ene fout na, geweldig uit, we kwamen gewoon ook in de Trail super mee. Dus ja wat wil je dan eigenlijk nog meer, zo het eerste jaar op dit niveau?

In de middag gingen we verder voor de Pleasure. Weer besloten om enkel op de Master te focussen en de Advanced te laten vallen, hopende op een soortgelijke ronde als donderdag. Helaas voor ons gooide hier het weer flink wat roet in het eten. Onder de herrie van een flinke regen en onweersbui reden we de bak in. Een overdekte buitenbak, waar overal het stromende water langs de reling kletterde, de auto's achter de bak door de plassen sjeesden. Voor vele paarden wellicht geen probleem, voor Raff helaas iets te veel prikkels. Daarbij werden we plots de bak ingegooid met 22 man tegelijkertijd, in plaats van de gesplitste groepen zoals de dag ervoor. Binnen één ronde stap, werd een galop gevraagd, resulterend in een boost aan paarden-energie waarvan velen ietwat frisser waren door het plotselinge slechtere weer. Het zorgde voor een trein aan inhaalacties. Raff liep over. Ik zelf ook overigens, ik wilde maar één ding en dat was eruít, mijn paard zijn ruimte terug geven. De bom barstte toen er een paard via de buitenrand mij probeerde in te halen, omdat er aan de binnenrand al twee naast mij reden en tegelijkertijd nog drie achter mij. Stuiterend bracht ik Raff naar het midden, blij dat ik uit de chaos was. Ik nam Raff niks kwalijk, ik weet wat wij aankunnen en dat was dit simpelweg nog niet, maar toen ik naderhand van omstanders hoorde wat er nou precies achter ons was gebeurd, kon ik eigenlijk alleen maar trots op hem zijn!

Helaas dus geen kwalificatie voor het Europees kampioenschap voor ons, maar niet minder blij met de resultaten. We stonden er, we kwamen mee in het hoogste niveau en we'll be back! Het was een week waar ik weer zoveel heb geleerd, van mijn eigen paard, van wedstrijden rijden, van wedstrijden op verre locaties rijden, zoveel nieuwe mensen heb leren kennen. Simpelweg weer een enorm gave ervaring rijker en dat samen met mijn wereldpaard!

Daar ik nu op zondag niet hoefde te starten, besloten we om op zondagmiddag al terug richting huis te rijden. Helaas misten we zo wel de mooie afsluitingsceremonie, maar aangezien het zondagnacht stukken rustiger op de weg is dan maandag overdag en wij met een vrij langzame combinatie reden, ontweken we het liefst zoveel mogelijk het grote drukke vrachtverkeer.

Achteraf moest alles misschien ook gewoon zo zijn. Maandag einde ochtend stonden we na een 17-urige terugreis allemaal weer veilig en wel thuis op stal. Waarna ik één nachtje thuis zou bijslapen, zodat ik vanaf dinsdag de waaknachten op stal zou overnemen van zuslief. Onze hoogdrachtige minishetlander stond namelijk op klappen. Zover kwam het alleen niet, aangezien dinsdagochtend vroeg er een piepklein Palomino dreumesje naast stond. Voor velen wellicht normaal, voor ons, het áller eerste veulentje wat we überhaupt ooit hebben gezien vanaf geboorte. Zo blij, want als ik wél door was gekomen naar de finales op zondag, had ik dinsdag pas thuis gekomen en dit moment gewoon gemist! Everything happens for a reason!

Paulette

De mensen die mij kennen weten dat ik iemand ben die zich tot in de puntjes op een wedstrijd voorbereidt. Zo ook voor dit EK. Lessen bij verschillende trainers, ieder specialist op een ander stuk waarin ik mijzelf en Fabanco wilde ontwikkelen. Voorbereidende wedstrijden, met steeds een ander trainingsdoel, waardoor de onderdelen waarin ik op het EK wilde starten, steeds meer geperfectioneerd werden. Gestart met Working Equitation, met als doel het trail rijden nog vloeiender en makkelijker te maken. Voor Fabanco wekelijkse trainingen in de Seawalker bij Health4Horses, de osteopaat, de cranio-sacraal therapeut, de tandarts, zadelcheck…. Ik was vastbesloten de Western Pleasure te winnen, net als vorig jaar. Ook in de trail wilde ik scoren, in ieder geval hoger dan vorig jaar. En zo bereidden wij ons voor op die ene belangrijkste wedstrijd van het jaar, het EK.

De reis naar Oostenrijk verliep prima. Rustig kunnen rijden, halverwege overnacht zodat we allemaal uitgerust aan zouden komen. Op ons gemakje mens en paard geïnstalleerd en genoten van de rust en het prachtige weer. Wel meteen dinsdags Fabanco geschoren, want het was bloedverzengend heet met 31 graden. Op woensdag het rijden weer opgepakt. Verwachtte wat stijfheid, maar Fab was zo soepel en rustig als altijd. Echt Fab, zo stabiel en sterk! Donderdags waren de payed warm up klassen, letterlijk en figuurlijk een mooie opwarmer (met 31 graden in de schaduw…). Daarna lekker wassen en toiletteren, klaar voor het echte werk.

De vrijdag, de 1e echte wedstrijddag, verliep niet zo goed. Fabanco schrok van een hondje buiten de bak (wat hij echt nog nooit gedaan had!) en de Pleasure verliep niet echt vlotjes. Toen ik daar 's avonds over nadacht, besefte ik dat ik wel heel erg op de prestatie van zondag gericht was. Fabanco was mij "kwijt", want ik zat in mijn hoofd en niet in mijn gevoel…. Mooi dat hij mij dit zo liet weten. Uitslag: 3e van de 21 in de Pleasure. In de Trail had ik een 0-score omdat Fabanco weg sprong voor dat hondje en ik hem op 2 handen moest pakken.

De 2e wedstrijddag, de zaterdag, ging de knop om. Het resultaat had ik ondergeschikt aan het proces gemaakt, waardoor ik weer in mijn gevoel zat en niet in de prestatie. Ik was weer terug bij Fabanco. Heerlijk om weer op "samen" te zitten! De Trail ging lekker, geen topscore, maar ik was tevreden. De lope-overs, die vorig jaar nog een probleem waren, liepen nu lekker. Maar het niveau was hoog. Iedereen was gegroeid, een plezier om naar te kijken!

Er waren helaas maar 6 deelnemers in de Western Horsemanship. De horsemanship is helaas nog steeds geen Europees onderdeel. Het wordt wel gereden in de nationale kampioenschappen, maar niet in de Europese. De ECAHO heeft dit onderdeel nog steeds niet erkend, terwijl het een van de moeilijkste en mooiste westernonderdelen is, omdat het gaat over de samenwerking tussen ruiter en paard, de manier waarop de hulpen gegeven worden, hoe het paard aan de hulpen staat, houding, zit en performance. Meer met minder dus. Jammer, maar mijn hoop is dat het nog een keer toegevoegd wordt.

De Pleasure was héél hectisch, want we werden met alle 21 ruiters tegelijk aan de start gezet, i.p.v. dat er in 2 groepen van gereden werd zoals te doen gebruikelijk met dergelijke aantallen. Na een paar rondjes ging het – natuurlijk - fout en werd de wedstrijd stil gelegd. Het was niet te doen, de 6 minst goede werden eruit gehaald en met 15 ruiters gingen we door.

Uitslag van die dag: 6e van de 18 in de Trail, 3e van de 6 in de Horsemanship, 2e van de 21 in de Pleasure. De zondag zou het dan echt moeten gebeuren, dáár hadden we het hele jaar zo hard voor gewerkt. Dit was Hét Europees Kampioenschap. Vandaag reden de 10 beste ruiters uit alle rijonderdelen. We begonnen met de Type & Conformation. De T&C is een verplicht onderdeel voor iedere deelnemer en telt mee voor de allround ranking. Het is een onderdeel waarin Fabanco meestal niet zo hoog scoort, omdat de jury over het algemeen een veel ranker en fijner gebouwde Arabier wil zien. Maar dit jaar vonden de jury's Fabanco in z'n sportpak wél mooi, want daarin werden als 7e geplaatst van de 20! De Trail was het eerste rijdende onderdeel. Die ging heel fijn, maar niet goed genoeg voor een medaille. De anderen waren écht beter! Jeetje, wat een hoog niveau zeg! Maar de onderdelen waar we aan gewerkt hadden - je paard het zelf laten doen, de controle durven loslaten – gingen hartstikke fijn. We genoten allebei van onze rit. Helaas niet in de medailles, maar wel geplaatst; 6e van de 10. Ik was tevreden.

Paulette Zorn met Fabanco

Dan het voor mij laatste en belangrijkste onderdeel, de Western Pleasure. Een onderdeel waar we vorig jaar Europees Kampioen in werden. Een onderdeel wat we eigenlijk altijd winnen omdat we dat goed kunnen. Een onderdeel waar we ook dit jaar weer keihard voor gewerkt hadden. Het begon allemaal heel goed. De extended jog was een mooie binnenkomer, Fab danste erover, heerlijk. Toen iedereen binnen was en een plek gevonden had "on the rail", begonnen we op de linker hand. Fabanco liep heerlijk, we genoten. Ik hoefde niets te doen, hij bleef in zijn frame, hij bleef zuiver taktmatig, hij bleef in zijn verzameling. Super! Tot……. na 3,5 minuut mijn rechter romal-teugel brak!! Ik schrok me een ongeluk! Jee…. wat nu!?!? In een flits dacht ik: gewoon doorrijden, dit kunnen we Fab!! En we reden door. En Fab liet niets merken, ondanks dat hij de zware teugel aan de rechterkant kwijt was en hij dus veel meer druk aan de linker kant op zijn bit moet hebben gevoeld. We vertrokken geen spier, gingen gewoon door, ik bleef lachen. We gingen van jog naar lope, en weer terug naar jog, toen de reverse, en alles op 1 teugel. Jury, publiek, mederuiters, niemand had iets in de gaten. Maar na de reverse zag de jury natuurlijk dat de rechter teugel ontbrak en werd ik uit de wedstrijd gehaald. Niemand snapte wat er aan de hand was, want niemand had het gezien. Maar ik mocht – uiteraard - niet doorrijden met een onvolledig harnachement. Wát Wás Dát Bálen!! Ik heb in het midden heel hard zitten huilen….. De 3-koppige jury baalde ook, ik stond bij alle drie op 1…. We waren tot dat moment echt de beste. Ik stond wel achter het besluit van de jury hoor, als ik zelf jury was geweest had ik hetzelfde gedaan. Het kan gevaarlijk zijn om zo door te rijden, er kunnen ongelukken gebeuren. En het mag gewoon niet. En het is een Europees Kampioenschap, dan kun je dergelijke dingen niet door de vingers zien.

Na het verdriet werd ik boos. Heel boos. Op mijn stomme teugel, waarom was het niet 4 minuten eerder gebeurd, dan had ik het nog kunnen fixen. Of 4 minuten later, dan waren we klaar geweest. Shit happens. Wat een teleurstelling. De resultaten van de eerder gereden onderdelen waren helemaal niet slecht, maar verdwenen hierdoor in een mist van verdriet en boosheid. Op maandag vertrokken we weer richting huis. Teleurgesteld door het gebeurde in de Pleasure, maar ook trots. Trots op mijn geweldige paard, mijn Fabulous Fabanco. Een paard uit duizenden, waar ik voor 100% op kan rekenen, die me nóóit in de steek laat, die mij nooit teleurstelt, die mij steeds weer laat nadenken over onze samenwerking, die altijd bereid is om keihard voor me te werken…. Love that horse so much!

Nu, 2 maanden na het EK, merk ik dat het nog steeds impact heeft. Ik heb mijn showzadel en -hoofdstel niet meer aangeraakt. De lol in het showen is weggezakt. De motivatie moet van ver komen. Of we het weer op gaan pakken? Dat weet ik nog niet. Ik denk het wel, want Fabanco is te goed om "alleen maar" recreatiepaard te zijn. Maar misschien dat ik de Working Equitation wat verder ga ontwikkelen. Iets nieuws, weer onderaan beginnen, kijken hoe ver we daarin kunnen komen. Mmm…. als ik daar over nadenk geloof ik dat de motivatie weer terug komt! Wie weet volgend jaar een verslag van die wedstrijden!

Het concept: ‘Arabisch Volbloed’, en wat het zegt over ons zelf

Verslag van twee lezingen

Auteur: Saskia Klaassen

Wij praten, als leden van het Arabisch Volbloed Paarden Stamboek, graag over onze paarden en dan gebruiken we heel vaak dezelfde woorden en uitdrukkingen. We noemen ons ras het oudste, edelste paard op aarde, en het mooiste. We praten over de zuiverheid van het ras en over de oorsprong in de woestijn en we hebben het over de bedoeïenen en dat het Arabische paard zelfs in het Oude Egypte bekend was...

Maar al deze dingen zeggen net zoveel, en misschien wel meer, over onszelf en hoe wij ons geliefde ras zien. Twee lezingen die ik onlangs bijwoonde gaan over dit onderwerp.

De eerste richtte zich op het paard in het oude Egypte en vooral hoe het afgebeeld was. Deze lezing werd gegeven door Lonneke Delpeut, die een bachelorscriptie heeft geschreven over dit onderwerp met als titel: Het paard in Egypte: een teken van status of een statussymbool? Bovendien heeft ze een Masterscriptie geschreven met als onderwerp (vertaald):‘Afbeeldingen van paarden in de 18de dynastie als bron van informatie: hoe ze zijn afgebeeld versus wat er is afgebeeld’.
Haar onderzoeksvraag was: In hoeverre is de tweedimensionale afbeelding van het paard te beschouwen als een statussymbool in de Thebaanse privégraven van de 18de dynastie in het Oude Egypte?

Het paard arriveert relatief laat in Egypte. De geschiedenis van het Oude Egypte is te verdelen in de periode van het Oude Rijk (5000 jaar geleden), het Midden Rijk (vanaf 2000 BC) en het Nieuwe Rijk (vanaf 1550 BC). Tussen het Midden Rijk en het Nieuwe Rijk is een tussenperiode vanaf 1650 BC tot 1550 BC en in die periode komt het paard in Egypte.

De komst van het paard wordt vaak verklaard door de invasie van de Hyksos, maar volgens Lonneke is er eigenlijk geen echte invasie geweest, maar meer een geleidelijk toenemende invloed. Voordat het paard kwam, waren er eerst ezels en na de komst van het paard kenden de Egyptenaren ook muilezels/ muildieren, die ze ook afbeeldden.

Paarden waren bedoeld voor de strijd, en wel voor de strijdwagen. In teksten staat vaak letterlijk: zij-van-de-wagen, en daar worden dus paarden mee bedoeld. Voor een strijdwagen waren er altijd twee paarden nodig, dus een tweespan. Afbeeldingen van paarden vind je op graven van privépersonen, en wel op de binnenkant van de graven die bedoeld waren om gezien te worden, de zogenaamd ‘bovenbouw’. Men maakte indruk met een mooi graf, en de afbeeldingen waren een geïdealiseerd verslag van het leven van de overledene. Het ging niet om het natuurgetrouw afbeelden van een specifiek paard, maar meer om het concept van het paard. Vaak hadden paarden die door waarschijnlijk dezelfde kunstenaar voor verschillende graven waren geschilderd, dezelfde kleuren (grijs en bruin) en dezelfde vormen. Dit verschijnsel noemt men wel inter-iconicity: het steeds overnemen van het basisconcept.

Konden de Egyptenaren de paarden dan niet natuurgetrouw weergeven? In feite wel, want ze waren heel goede waarnemers. Ze zagen bijvoorbeeld heel goed dat een schimmel een donkere huid heeft die bij de neus en mond goed zichtbaar is en dat beeldden ze ook af. Als het belangrijk was dat een farao een echte heerser was dan waren de geslachtsdelen van de hengsten voor de strijdwagen heel goed te zien, en waren merries en veulens het onderwerp, dan werden de uiers van de merries zeer natuurgetrouw afgebeeld. Maar als het geslacht van het paard niet relevant was, dan was het ook niet zichtbaar.

Kunnen we uit de afbeeldingen van paarden uit het Oude Egypte concluderen dat deze dieren een soort proto-Arabieren waren? Nee, eigenlijk niet, omdat de sterk gebogen hals, de holle rug, de hoog ingeplante staart en de dikke billen bedoeld zijn om het concept ‘paard’ te laten zien, en niet het paard zoals het echt was. Interessant is daarom om, als u het boek heeft, te kijken in ‘The Classic Arabian Horse’ van Judith Forbis, op blz.37, waar schematische weergaves te zien zijn van paardenafbeeldingen in de pre-Amarna-, Amarna- en Ramessidenperioden en waarbij je kunt zien hoe de ‘mode’ in de loop van de tijd verandert. Echter kunnen we dus niet zoals Forbis beweert, deze afbeeldingen zien als bewijs voor Arabische volbloeden beschouwen.

Zelfs vandaag de dag beïnvloedt het concept dat wij hebben van het Arabische paard de manier waarop wij erover praten en hoe wij het beoordelen. Dit liet Hylke Hettema zien, die de studie van de Arabische taal en het Midden Oosten combineert met de belangstelling voor de Arabier. Het onderwerp van haar lezing was hoe een oosters paard een Europese trofee werd.
Ze heeft in Eypte gewoond en daar ook Arabische paarden gefokt en heeft vele jaren rij-ervaring.
Haar onderzoeksvraag in deze presentatie was: heeft de manier van contact tussen culturen invloed op hoe we naar het Arabische paard kijken? Momenteel doet ze een PhD aan Leiden Universiteit en haar onderzoek gaat over de connectie tussen het paard en de Arabische identiteit.

Ze legde uit dat het oriëntalisme een grote rol heeft gespeeld. Deze romantische kijk op het Midden Oosten werd in de negentiende eeuw ontwikkeld om dit gebied te domineren. Je definieert je eigen cultuur, die van het Westen, door die van het Oosten, in dit geval de Arabische cultuur, te bestuderen. Je zet je als het ware af tegen die cultuur door aan te geven op welke manier die ‘anders’ is dan de jouwe.

De termen waarmee een Arabier wordt beschreven hebben een politieke lading. Het is een ‘edel’ paard, een ‘volbloed’ paard, met bloed dat ‘dominant’ is over dat van andere paarden, een paard dat een ‘bekroning’ is van het huisdier ‘paard’. Het wordt gezien als een ‘verbeteraar’ van alle andere paarden.
Al deze termen zeggen meer over onszelf en hoe we tegen de wereld aankijken dan over het paard als levend wezen zelf. De bedoeïenen noemden hun eigen paarden niet ‘Arabisch’, en de term ‘edel’ heeft meer te maken met het feit dat dit paard bestemd was voor de elite (zoals het edelhert ook zijn naam heeft gekregen omdat het een hert was dat vroeger alleen door de adel bejaagd mocht worden).

Toen de Europeanen het paard van hun tegenstanders tijdens de Kruistochten voor het eerst afbeeldden werd het op dezelfde manier getekend als hun eigen paarden. Op plaatjes van ridders die vochten tegen hun lokale tegenstanders zagen de paarden van de twee partijen er eigenlijk hetzelfde uit. Wel ervoeren de Europeanen dat de oosterse paarden snel waren. Later werden de oriëntaalse paarden romantisch afgebeeld. Hylke liet ons een schilderij van het paard Molly, een vroege Engelse Volbloed in 1761, zien in vergelijking met een afbeelding van the Godolphin Arabian uit 1847, lang nadat die laatste overleden was. Terwijl Molly gewoon in een landschap staat, ongeveer zoals op een moderne conformatiefoto, is the Godolphin Arabian heel dramatisch, bijna piafferend afgebeeld met een oosterse ruiter en oosters tuig. Het ging hier duidelijk niet alleen om de weergave van een paard, maar vooral om de uitdrukking van een idee, een concept.

De beschrijvingen van de Arabier in de hippische literatuur waren meer ‘scheppend’ (van een idee, een concept) dan ‘beschrijvend’ (van een dier).
Het idee van de ‘bloedzuiverheid’ van de Arabier heeft in feite meer te maken met een vorm van racisme dan met de beschrijving van de werkelijkheid.

Wij Europeanen zijn geobsedeerd door de schoonheid van de Arabier, zijn schedel met de dish en de grote ronde onderkaak, en we zijn verbaasd dat het zo intelligent is. Wat het mooiste is, moet ook het beste geproportioneerd zijn en dus het snelste, vinden wij, in navolging van auteurs als Ammon, die het Midden Oosten nooit bezocht heeft, zoals Hylke ons voorhield.

Het beeld dat wij nu nog van de Arabier hebben staat ver van de werkelijkheid, zoals de klassen voor ‘native costume’ waar we onszelf en ons paard uitdossen in ‘oosterse stijl’ mijlenver af staat van hoe de bedoeïenen en hun paarden er echt uitzagen.
Dat neemt niet weg dat het leuk is jezelf en je paard zo te verkleden, zei Hylke, want ze heeft het zelf met haar eigen paard ook gedaan. Maar kijk eens goed naar een oude foto van de paarden en mensen die meededen aan de bedoeïenenshows tijdens de World

Fair in Chicago in 1893. Veel ruiters droegen een fez en waren geen bedoeïenen maar Turken. Paarden en ruiters waren door sultan Abdul Hamid II naar de Verenigde Staten gestuurd en het is de vraag of de paarden wel Arabieren waren. Homer Davenport, die ze in Chicago zag, was zo onder de indruk dat hij later besloot te proberen Arabieren te importeren, wat hem ook lukte.

De rasstandaard voor Arabieren is in feite door Europeanen vastgesteld, want zij waren het die de eerste stamboeken voor dit ras maakten en ze maakten daarbij niet gebruik van de bronnen van Arabische auteurs. Er bestonden overigens wel Arabische boeken over paarden maar die waren meestal geschreven door...Perzen. De bedoeïenen schreven zelf niets over paarden maar in het oude Perzië bestond van oudsher een belangrijke paardenfokkerij.

Hylkes conclusie was: geef geen labels wanneer je niet weet waarover je praat. Dit lijkt misschien een wat al te boude bewering die niet alle AVS-leden haar in dank zullen afnemen, maar voordat u met kritiek klaar staat, denk dan even aan het volgende:

Arabische paarden zijn afstammelingen van paarden die in Centraal Azië, een steppegebied dat zich uitstrekte van Oekraïne tot diep in Kazachstan, voor het eerst werden gedomesticeerd. In dit grote gebied is het logisch dat de oostelijke paarden verschillend waren van de westelijke. De archeologie heeft ons geleerd dat de oostelijke paarden een grotere stokmaat hadden dan de westelijke, en onderzoek naar de kleuren van het paard, waarover ik heb geschreven, dat paarden in droge gebieden een lichtere kleur hadden dan die in nattere gebieden. Via verschillende wegen, zoals langs Armenië en langs Iran, geraakten die paarden in noord Syrië en daar werden ze vermengd tot wat later de Arabier zou worden. Dit is door genetisch onderzoek vastgesteld en verklaart ook waarom de Arabier zoveel typen heeft. Dus: de Arabier is eigenlijk een mix en geen 'volbloed' in die zin van 'zuiver van bloed'. Ik heb in een eerder artikel gesteld dat voor een geneticus 'bloedzuiverheid' niet zoveel zegt. De Arabier kan fokzuiver zijn voor een aantal eigenschappen, zoals elk levend wezen dat zich geslachtelijk voortplant, maar is niet in zijn geheel fokzuiver. Complete fokzuiverheid krijg je alleen wanneer je een organisme kloont.

Ook Hylkes bewering dat het de koloniale mogendheden niet altijd lukte om de Arabier in hun koloniën te fokken of te kruisen met inheemse paarden, lijkt op het eerste gezicht nogal vergezocht, maar heeft u het boek 'Araber in Europa' van Erika Schiele wel eens van kaft tot kaft gelezen?
Zij beschrijft voor een groot aantal Europese landen hoe die Arabieren importeerden en wat er van al die dieren vandaag de dag over is gebleven. Ik neem even als voorbeeld het hoofdstuk over Italië, waarin zij vertelt dat tussen 1808 en 1880 619 paarden uit de Oriënt werden geïmporteerd, onder andere door de beroemde reiziger Carlo Guarmani, en wat er met hen gebeurde:'Offensichtlich verschwanden sie in die Versenkung, denn auch in Frankreich findet sich keine Spur von ihnen.' Ook in India, waarnaar veel Arabische paarden werden geëxporteerd, is nooit een ras ontstaan uit kruising van Arabieren en inheemse paarden. De Marwari komt weliswaar van dezelfde Centraal Aziatische stam, maar is niet het product van recente kruisingen.

Wat blijft als conclusie is dat het Arabisch Volbloedpaard als een edel dier in feite een concept is, een idee in ons hoofd (wat een geleerde van de Wageningen Universiteit eens zei tijdens een themadag over de vraag hoe uniek een ras is: 'genetische zuiverheid zit...tussen de oren van de fokker!') en dus niet de biologische werkelijkheid. We hebben als het ware een bril op waardoor we de wereld, en onze Arabier, zien. Kunnen we die bril afzetten? Nooit helemaal, want we kunnen de wereld nooit geheel objectief zien. Wel kunnen we hem een beetje omhoog of omlaag doen om er even overheen te kijken, maar dat is moeilijk.

Dan botst ons concept met wat we in werkelijkheid zien en dat doet pijn. Toe Connie Cobb met haar bedoeïenenpaarden uit Saoedi-Arabië terugkwam in de Verenigde Staten, weigerde het Arabische Stamboek aldaar ze in te schrijven, want...ze waren niet mooi genoeg! En als u gewend bent aan paarden als WH Justice en Marwan al Shaqab, dan is de aanblik van een Blue Star, een Bahreini of een Iraans paard nogal een schok.

Bedenk dan: het ligt niet aan het paard. Het ligt aan ons. En hoe meer we ons ervan bewust zijn, hoe beter we begrijpen wat we zien.

Geef uw paard maar een knuffel van mij!

Pleasure classes, hoe werkt dat nu eigenlijk?

Auteur: Vera Dopper

**In 2017 zijn we begonnen met de Pleasure classes op onze shows. Deze rubrieken vervingen de Riddenclasses, eerder ook wel Bestgaand of zadelrubriek genoemd. Vanuit de ECAHO maar ook vanuit de rijdende leden was er behoefte aan een meer eenduidige vorm van rijrubrieken, tot aan de Pleasure classes deed ieder land en iedere organisatie het op een andere manier.
<body> Na twee jaar is het tijd om te evalueren, heeft het invoeren van de Pleasure classes verduidelijking gegeven? Het antwoord daarop is niet eenvoudig. Aan de ene kant is er nu een duidelijke omschrijving van hoe een rijrubriek gereden en gejureerd dient te worden, maar aan de andere kant merken we dat veel deelnemers niet op de hoogte zijn van de regels in deze rubrieken, wat voor onbegrip en chaos kan zorgen. Om deze reden wordt er vooraf, tijdens het losrijden, altijd uitleg gegeven door de juryleden, maar ook dit blijkt niet te helpen bij het volgen van de regels. Omdat we graag mooie volle rubrieken zien, wordt er het komende jaar meer aandacht gegeven aan het rijden van een Pleasure class door verschillende clinics. Hierbij wordt de nadruk gelegd op de Classic en de Hunter, aangezien Western Pleasure een bekend onderdeel is in de westernsport en de deelnemers daardoor al goed op de hoogte zijn van de regels. Iedereen die zich het komende jaar inschrijft voor een Pleasure class zal de ECAHO Pleasure Class reglementen ontvangen. Deze staan ook op de website van het AVS.**

PLEASURE = PLEZIER

De letterlijke vertaling van het woord Pleasure is Plezier. Dit is gelijk een van de belangrijkste punten om te onthouden bij het rijden van een Pleasure class. Het geheel moet er uit zien alsof jouw paard een plezier is om te rijden.

Een trappend, schrikkend of wegspringend paard is in de regel geen plezier om te rijden, dit gedrag levert dan ook strafpunten op. Hetzelfde geldt voor een paard wat stoïcijns zijn rondjes loopt, of een ruiter die zichtbaar hard moet werken om het paard in een bepaalde houding te krijgen.

Wat moet ik doen?

Bedenk daarnaast ook dat een Pleasure class, of dit nu Classic of Hunter is, géén dressuurproef is. Er worden geen figuren of zijgangen gevraagd en ook geen verzameling. Een jong paard wat nog niet zo ver in de opleiding is maar wel braaf drie correcte gangen laat zien, kan in de Pleasure dus ver voor een paard staan die in een indrukwekkende en goed uitgevoerde passage door de ring gaat. Er worden arbeidsgangen gevraagd, wanneer je dit niet laat zien zal je hier ook geen punten voor krijgen. Hetzelfde geldt voor de Strong Trot (Classic) en de Hand-Gallop (Hunter), er wordt gevraagd om het verruimen van de passen en deze verruiming houd je aan totdat er weer om een basisgang wordt gevraagd, dus niet alleen op de lange zijdes. Een fantastische uitgestrekte draf of galop ziet er op de lange zijde heel spectaculair uit, maar is in de hoeken niet handig. Hierdoor zal je hoogstwaarschijnlijk gaan verruimen, verkorten en vervolgens weer verruimen. Dit is niet wat er wordt gevraagd en geeft een rommeliger beeld dan een constante maar wellicht minder spectaculaire verruiming. Het niet tonen van de gevraagde gang kan ook leiden tot diskwalificatie.
Een ander belangrijk punt om te onthouden, is dat het rijden van figuren niet is toegestaan. Ook geen grote volte om een betere plek voor jezelf te vinden. Je rijdt de gehele rubriek op de hoefslag. Indien je sneller bent dan je voorganger, mag je deze inhalen op de binnenhoefslag zonder de ander te hinderen. Daarna ga je direct weer terug naar de hoefslag. Hoeken afsnijden, afwenden, voltes draaien of continue op de binnenhoefslag is niet toegestaan en kan tot diskwalificatie leiden.

Wat moet ik aan?
Verder zijn er nog enkele basisregels met betrekking tot de outfit van ruiter en paard. In de Classic wordt gereden met een dressuur- of veelzijdigheidszadel. Bitten, sporen en zwepen zijn conform het FEI-reglement. Manen mogen zowel gevlochten als los en de ruiter draagt een witte of crèmekleurige rijbroek. Gekleurde rijjasjes, caps en bling-bling op de uitrusting zijn toegestaan. Bij de Hunter moet je je voorstellen dat je op jacht gaat, bling-bling, een witte rijbroek en een felgekleurd jasje vallen dan teveel op en losse manen zijn niet handig. Voor de Hunter Pleasure draag je daarom een donkergekleurde jas en cap en een beige of grijze rijbroek. De manen van je paard zijn gevlochten en je rijdt met een spring- of veelzijdigheidszadel. Ook hier zijn sporen, zwepen en bitten conform FEI-reglement toegestaan.

DO'S

- Ontspan!
- Zorg dat je de reglementen hebt gelezen.
- Volg de instructies van de jury en ringmeester op.
- Ga voor een constante hoofd-halshouding, ook al is het niet de houding die je wilt. Wanneer je paard niet "aan de teugel" is maar wel zijn hoofd netjes stil op dezelfde plaats houdt, ziet dit er minder rommelig uit dan een continue wisselende houding.
- Haal andere combinaties ruim in, zodat je de ander niet stoort. Houdt er rekening mee dat hengsten, merries en ruinen van verschillende opleidingsniveaus in dezelfde ring lopen.
- Snap je iets niet of ben je verbaasd over de plaatsing, ga dan na de rubrieken naar de juryleden. Zij helpen je graag en kunnen hun plaatsing motiveren en uitleggen.
- Heb vooral PLEZIER met je paard!

DONT'S

- Met de verkeerde uitrusting en optoming mee doen, dit leidt tot diskwalificatie.
- Continue op de binnenhoefslag rijden, hiermee stoor je andere combinaties die jou willen inhalen.
- Afsnijden bij het inhalen, dit hindert zowel de anderen als jouzelf.
- Lichtrijden in de Classic Pleasure, dit is niet toegestaan en leidt tot diskwalificatie.
- Laten zien wat jouw paard allemaal al kan in de ring, hiermee kan je anderen hinderen en net als in de dressuur moet je tonen wat gevraagd wordt.
- In gevecht gaan met je paard. Een showring wordt door veel paarden spannend gevonden, tel daar de (gezonde) wedstrijdspanning van de ruiter bij op en je snapt dat een paard dan anders kan reageren dan normaal. Het ene paard zal hier meer last van hebben dan een ander, maar zodra het gedrag van je paard gevaarlijk wordt voor anderen, wordt je gevraagd de ring te verlaten.

"Prophet's Thumbprint"

Een prachtige legende of iets om serieus te nemen?

Auteur: Tamara Dorresteijn
Foto: Equine Studies

Regelmatig duikt de legende over de Prophet's Thumbprint op verschillende social media op. Keer op keer doet hij zijn ronde, keer op keer gedeeld als een Funny Equine Fact...
Vanuit mijn perspectief heeft het niks te maken met een Funny Equine Fact...
Het verhaal gaat over de profeet Mohammed. Profeet Mohammed wandelde vele dagen door de woestijn met zijn kudde paarden, en toen ze een oase naderden, stuurde hij ze op om te drinken. Maar toen de dorstige paarden het water naderden, riep hij ze terug. Slechts vijf van zijn merries stopten en keerden naar hem terug, en om hen te bedanken voor hun loyaliteit zegende hij hen door zijn vingerafdruk in hun nek te drukken. Er wordt aangenomen dat een paard met zo'n merkteken uitstekend zal zijn.
Sinds 2016 ben ik onderdeel van het team van Equine Studies.

Equine Studies verzorgt cursussen op het gebied van anatomie en biomechanica.
De whole horse dissections zijn daar een onderdeel van in Nederland maar ook verder in Europa.
Het zijn keer op keer bijzondere lessen en we zijn bijzonder gezegend met de mogelijkheden om te leren van de paarden en hun eigenaren.
Het zijn leerscholen die de paarden ons geven door hun geleefde leven met ons te delen.

Eén van de lessen die ik uit de dissecties haal is dat elk litteken zorgt voor restrictie en dat ze wel degelijk gevolgen kunnen hebben, hoe een spier zijn taak kan uitvoeren en daarmee invloed heeft op de rest van de omliggende weefsels en uiteindelijk de biomechanica van het paard. Dat wat je er aan de buitenkant van kan zien is vaak maar een topje van de ijsberg.
Littekenweefsel kan tot diep in de spier doorlopen. Dit heeft effect op de spier en zijn functie en het weefsel (fascia) eromheen. Paarden kunnen er vaak prima mee functioneren, maar wees je bewust dat ze wel degelijk invloed kúnnen hebben.

Schade aan de Musculus Brachiocephalicus, gezien vanaf de buitenkant

Hoe ontstaat een litteken?

Een litteken ontstaat bij diepe schade aan de huid door bijvoorbeeld trauma van buitenaf, operatie of ziekte. Er treedt dan een spontaan herstelmechanisme in werking. Er wordt dan nieuwe huid aangemaakt, of het defecte weefsel wordt vervangen door bindweefsel, hetgeen een litteken vormt. Dat gebeurt niet alleen met de opperhuid, maar ook met dieper beschadigde huidlagen. Bindweefsel is heel sterk, maar die eigenschap beperkt tegelijkertijd ook. Littenweefsel is vaak hard en stug van structuur, wat zorgt voor een beperking van beweging.
Humaan is bekend dat littekens een trekkerig en pijnlijk gevoel kunnen geven. Er is geen reden dat het niet aannemelijk is dat dat geldt voor elk levend wezen.

Schade aan de Biceps Femoris, gezien vanaf de buiten- en binnenkant

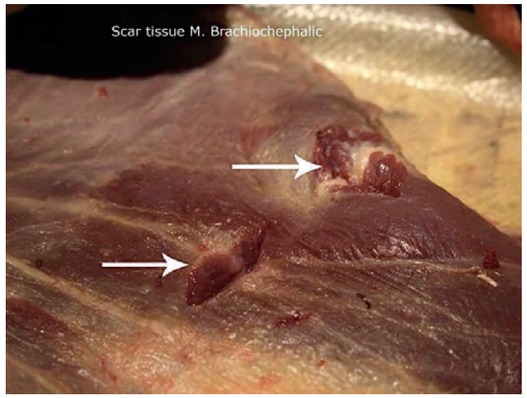

Waar komen we littekens opgelopen door trauma het meeste tegen?

- Nek (Brachiocephalic)
- Borst (Pectoralis)
- Achterhand (Biceps femoris, semimembranosus, semitendinosus)

Veelal lopen paarden ze in hun jongere jaren al op, bijvoorbeeld in de opfok. Gedurende het leven kunnen ze ook ontstaan door uitglijders, trap of bijtincidenten, ongelukken in de wei, trailer, stal etc. Ze verdienen in elk geval zorg en aandacht. Hoe kun je littekens verzorgen?

Bij vers trauma zou ik een dierenarts of fysiotherapeut adviseren die kan werken met High power laser therapy, dit om de regeneratie van gezond weefsel te bevorderen. Oude trauma's zijn ook te behandelen!
In die zin dat je het weefsel graag soepel en zacht wil maken en houden, zodat de spier zijn functie zo goed mogelijk kan uitoefenen en je daarmee de impact op de omliggende weefsels beperkt.

Mogelijke opties zijn:

- Fascia release therapy
- Kinesiotape
- Huidmassage technieken

Schade aan de musculus Brachiocephalicus

Volg de sportruiter

Suzanne & Shayan, deel 4

Auteur: Celesta Tas
Foto: Glenn Jacobs, BJ Bel

Een jaar gaat snel voorbij, dit is alweer het laatste deel. Mijn laatste drie wedstrijden dit seizoen waren niet gemakkelijk. Een klein verslag van de eerste in Otterlo, klasse 3 86 km. Ondanks mijn goede voorbereiding, omdat ik weer geen groom had, kwam ik toch weer bijna te laat bij de start (gelukkig heb je die extra 15 min. i.p.v. 10 wat ik de vorige keer had geschreven).

Iedereen was super behulpzaam om me toch op tijd bij de start te krijgen. De buikpijn was al begonnen, dus rustig aan gereden. Sowieso wilde ik gemiddeld iets van 10 km/uur rijden. In de endurance is het in het algemeen de regel, eerst de afstand beheersen en daarna ga je de snelheid verhogen. Voor mij was het doel alleen om hem goed uit te rijden.

Maghada's Shayan
(TF Afrikhan Shah x Maghada v. FS Ritz), 31-05-2010

Huidige klasseringen:
Stand dressuur: -
Stand endurance: klasse 3 startgerechtigd

Behaalde doelen:
Klasse 3 uitrijden

De laatste ronde werd pas leuk, na een sanitaire stop in de bosjes (ik was toch de laatste in het veld). Je mag afstappen tijdens een wedstrijd, maar je moet wel te paard over de finish. Shayan had echt nog looplust en de laatste 5 kilometer ging hij als een speer, ik moest hem echt inhouden. Heel fijn dat we zo'n enorme afstand samen hebben kunnen afleggen, is het bewijs dat je paard goed hebt voorbereid en ik heb hem voldoende kunnen helpen. Het is gelukt om ons doel te behalen, het uitlopen van een klasse 3!

Eind september wilde ik graag nog een klasse 2 rijden en het seizoen afsluiten met weer een 80-er. Zo gezegd zo gedaan. In Epe meegedaan aan een korte klasse 2 en dit was weer een wedstrijd met een slechte start. Heel erg op tijd vertrokken, wedstrijdlocatie niet kunnen vinden en toen vreselijk verkeerd gestuurd door het navigatie apparaat. Toch met hulp net op tijd bij de massastart. Shayan is gelukkig altijd rustig, maar mocht je een paard hebben die dat niet is met zo veel paarden om zich heen, kun je wachten tot de groep weg is en er dan rustig achteraan gaan. Na de start kwam ik in het kopgroepje en ik dacht oh fijn lekker rustig draven….. Maar pas na een tijdje kwam ik erachter dat ik alleen met dravers opreed en hun draf tempo is natuurlijk veel hoger, dan die

Het weer was heel wisselvallig, zon, maar ook veel regen, maar niet echt koud, voor de pauzes was hij droog gereden en kon ik hem comfortabel houden met een deken. Alle vetchecks waren probleemloos, maar mijn buikpijn, ging maar niet over. Als ik ook net als een paard gekeurd zou moeten worden, was ik zeker afgekeurd. De rondes waren in prachtige natuur, ik heb echt genoten van de afwisselede landschappen. Onderweg ook veel "wilde" dieren, grote runderen, imposante stieren en een kudde paarden, die vrolijk achter ons aan gingen galopperen. Shayan was ontzettend dapper en braaf. In de eerste ronde waren we fout gereden, dus moesten weer een stuk terug rijden op de uitgezette route weer op te pakken. Halverwege de tweede ronde kwamen fanatieke klasse 2 ruiters ons heel hard voorbij, net op het moment dat wij de man met de hamer tegen kwamen. Shayan keek niet op of om en ik had ook echt geen zin meer….. Maar een vrolijke klasse 2 ruiter nam ons mee op sleeptouw in een lekkere galop en zo kwamen we de tweede lus ook weer goed door.

van onze Arabische volbloeden! Shayan teruggezet en geprobeerd ons eigen tempo te rijden. Dat was moeilijk, steeds sloot ik steeds weer aan bij anderen. Dan probeerde ik wat mee te galopperen, maar dat was ook niet fijn. Dus toen maar bij een groompunt er voorbijgegaan en de leiding genomen. Eerste ronde goed door alleen wat moeite om de juiste weg te vinden in de vetgate. Het was een internationale wedstrijd waardoor het een beetje anders ging en ik had zelfs een Italiaanse veearts. Netjes alles goed en de pauze in. Gelukkig wat hulp van een groom naast me, want een toeschouwer vroeg me mijn hemd van mijn lijf zo enthousiast was hij over de sport!

Geen tijd om zelf wat te eten, dus een appelflap onder mijn voorboom gelegd voor onderweg. Toen ik hem wilde pakken was ie verdwenen! Tweede ronde was fijn in het begin, lekker samen eigen tempo. Maar toen kwam het draversgeweld er weer aan, eentje kwam echt in koerssnelheid voorbij. Daar hoefde ik echt niet aan mee te doen, rustig verder gereden wat stuivertje gewisseld met een andere ruiter. Best ongezellig dat een combi draver/volbloed voor mij echt niet werkt. Op een gegeven moment word je toch weer moe en heb ik de laatste 10 km aangehaakt bij weer twee dravers en daar mee de finish gehaald. Ondertussen was het best koud door de wind en regen, maar Shayan comfortabel weten te houden tot de nakeuring en zonder aanmerkingen goedgekeurd. Daarna ging het niet lekker met hem, trillen en nazweten. Ik ben twee uur bezig geweest met wandelen, deken erop, deken af, etc. Uiteindelijk na de prijsuitreiking (derde plaats) ingeladen en naar huis. Thuisgekomen was hij droog en weer fit. Ik baalde enorm want ik was bang dat ik hem bevangen had gereden met het harde draven.

En dan de laatste wedstrijd. Dit was spannend, omdat de organisatie het evenement had geannuleerd. Een andere wedstrijdorganisatie heeft toen binnen een week een nieuwe op poten gezet en daar konden we onze tweede klasse 3 gaan rijden. Het was geen lekker weer, bewolkt en regen voorspeld. Ter voorbereiding had ik bij Shayan een jachtstreep geschoren en mezelf warm aangekleed. Het begon al met gedoe, de bak waar de voorkeuring was, was voor Shayan erg onrustig, de veearts vond hem wat gevoelig op zijn rugspieren. Het kon zijn van de spanning of, de bui die hem behoorlijk had nat geregend de dag daarvoor (ondanks dat het weerbericht geen regen had voorspeld). De eerste ronde had ik het zelf te warm en ik vond het maar zwaar. In het begin over de weg, geen fijne bodem, veel plassen, geen groepje met een gelijke snelheid en dan ook nog een harde rake klap van een paard tegen Shayan zijn hals. Dit ging niet onze wedstrijd worden. In de vergate vond dezelfde veearts zijn rug nu prima, alleen ging hij bij het contoleren van zijn locomotie heel lui draven. Dat doet hij wel vaker, omdat hij denk ik wat slimmer wordt. Hij denkt misschien het is wel goed ik moet nog een stuk. Toen ging de andere veearts het opnieuw onderzoeken ook op zijn rug en net op dat moment werd hij gespannen van geluiden en bewegingen buiten de bak (winddoek als afscherming). Ze twijfelde en wilde hem 10 minuten voor vertrek tweede ronde weer zien. Nou, dan ben je al veel tijd kwijt en je moet je eerder weer melden ipv opzadelen, dus echt geen fijne pauze. Natuurlijk alles goed en we mochten de tweede lus in. Veel te laat door alle oponthoud. Best wel fijn gereden, maar eigenlijk vond ik het niet meer leuk, door al dat gedoe en nu had ik het weer te koud. Tweede vetgate alles goed met Shayan, dus ik dacht: "He, he kunnen we eindelijk een lekker rondje lopen." Iets te vroeg gejuicht, want Shayan begon net als in Epe weer te trillen…. Meteen besloten te stoppen en de veearts om advies gevraagd. Zij dacht dat hij het koud had en misschien spierbevangen. Hij kon in een box op stal en ik moest hem een uur in de gaten houden en hem weer laten zien voor de nakeuring. Na tien minuten stopte het trillen aanzienlijk en hij at en dronk goed. Net toen de veearts kwam nakeuren, stond hij even als zijn buurvrouw te dutten. Ze vond hem niet fit of alert genoeg en metabool afgekeurd.

Heel jammer, ik baal er vooral van dat ik hem niet goed op temperatuur heb weten te houden.
En eigenlijk niet zo goed weet, hoe ik had kunnen voorkomen. Thuis aangekomen kwam hij trouwens na een reis van 2 uur weer fit en soepel van de trailer, gelukkig. Dat is dus ook de sport om onder alle verschillende omstandigheden je paard fit te houden. Het is echt niet alleen conditie opbouwen en racen.

Nu het jaar voorbij is, is het ook een goed moment om even te evalueren.

Zijn de doelen behaald?

Ja, gedeeltelijk. Ik heb mijn klasse 3 wedstrijd gereden, maar ik had de tweede ook heel graag uitgereden om mijn novice te behalen. Met je novice status mag je namelijk ook internationaal starten. Qua dressuur is er helaas weinig van gekomen, het ontbreekt me gewoonweg aan de tijd. Werken en de zorg van drie honden en drie paarden en er eentje op wedstrijd houden kost gewoon veel tijd. Onverwachts heb ik er namelijk een paardje bij. ASE Rashan, een hele leuke schimmel ruin van vijf jaar en een kleinkind van WH Justice en zoon van een bruine kleine merrie, die het heel goed doet in de endurance. Ik wilde ooit een paard van Arabian Stud Europe, vanwege de goede karakters en dit was een buitenkans, die ik niet kon laten staan. Hij is wat klein gebleven en stond daarom lang te koop. Ik hoop hem voor het nieuwe jaar in te rijden en dan in maart zijn eerste wedstrijdje te lopen. Tot nu toe maakt hij al mijn verwachtingen waar; super lief, extreem mensgericht en slim.

Wat heb ik geleerd en wat was een verrassing?

Ik heb geleerd dat ik toch echt wel een groom nodig heb voor de klasse 3 wedstrijden en dat onbetrouwbare navigatie niet helpt onderweg naar zo'n wedstrijd. Daarnaast was de grootste les en ook de verrassing, het trillen van Shayan. Met slecht weer, met regen, wind en kou, hoe hou ik hem goed op temperatuur? Of ik word gewoon een mooi weer ruiter?

Hoe ervaar ik het?

Ik vind deze tak van sport de mooiste die er is. Het trainen is leuk, de sfeer is meestal heel fijn op het wedstrijdterrein, je beleeft de mooiste gebieden van Nederland en je krijgt een ongelofelijke goede band met je paard. Ik denk ook dat het de sport is waarbij je de minste dwang uitoefent, Shayan hoef ik echt nooit aan te sporen (ik rij ook niet met sporen of zweep). Maar ik merk wel dat het voor mij zelf wel erg zwaar is. Meestal ben ik de dag na een wedstrijd echt een dag ziek van de spierpijn en vermoeidheid. Ik hoop dat magnesium me volgend jaar wat gaat helpen.

Wat kan er verbeterd worden?

Helaas staat de sport regelmatig nogal negatief in de publiciteit. Heel zonde, want het kapot racen van een paard, daar is niemand voorstander van. Geld en dieren is gewoon geen combinatie, het dier delft altijd het onderspit. In Nederland zijn het over het algemeen gewoon liefhebbers, die hun paard echt heel willen houden. En de dierenartsen waken echt streng over de gezondheid van de wedstrijdpaarden.

TIPS!

Begin gewoon! Het is echt ontzettend leuk.
Wil je meer weten kijk op de website van de endurance vereniging, op facebook staan ook voldoende pagina's, ga een keer mee groomen op een wedstrijd of zet een oproepje. De meeste endurance ruiters en wedstrijdorganisaties vertellen je graag wat meer en helpen je een beetje op weg. Laat je zeker niet ontmoedigen door ingewikkelde uitgebreide trainingsschema's, dat heb je zeker in het begin echt niet nodig.

AVS National Championship Show 2019

Op zondag 8 september 2019 werd op het KNHS Centrum te Ermelo door het AVS bestuur het Nederlands Kampioenschap voor Arabische volbloedpaarden georganiseerd. Het jaarlijks terugkerend evenement dat het slot van het Nederlandse showseizoen inhoudt, waar de beste paarden van ons land het tegen elkaar opnemen om de kampioenstitel in de wacht te slepen.

Auteur: Aad Oomen
Foto: Isabelle Könst

Op zondag 8 september 2019 werd op het KNHS Centrum te Ermelo door het AVS bestuur het Nederlands Kampioenschap voor Arabische volbloedpaarden georganiseerd. Het jaarlijks terugkerend evenement dat het slot van het Nederlandse showseizoen inhoudt, waar de beste paarden van ons land het tegen elkaar opnemen om de kampioenstitel in de wacht te slepen.

De dag begon met de rijrubriek Classic Pleasure, met Paulette Zorn uit Nederland en Alicja Poszepczynska uit Polen als juryleden.

Maar liefst negen combinaties verschenen in de ring, ik zal me voor dit verslag beperken tot de top vijf. De schimmelhengst SA Giacomo (Mel Rintin x Lajla) met zijn amazone Saskia van Heesch mocht als eerste opstellen. Een barokke Arabier, overduidelijk uit Spaanse bloedlijnen, die goed voorwaarts was, zijn imposante front goed liet zien en met veel balans bewoog. Als tweede stelde AF Tryoshka op, een dochter van AF Umoyo uit Wushika Monpelou, gereden door Kim de Bloeme-van Schaik. Een combinatie die goed liet zien hoe paard en ruiter op elkaar ingespeeld horen te zijn. De schimmelhengst AR Fayyim (Valerio Ibn Eternity VI x Aicha SVA) kennen we allemaal van zijn geweldige prestaties in de halterclass, nu liet hij met zijn amazone Saskia Rutte zien dat hij ook onder het zadel kan presteren, aan hem kwam een welverdiende derde plaats toe. ZA Azarro (Kar Hacedor x Zardinia) en Megan Vergoes Houwens lieten eveneens Spaans temperament onder het zadel zien, door op een uiterst secure wijze de proef te rijden en als vierde op te stellen. Wederom een Spanjaard op de vijfde plaats, namelijk Mel Yvanho (Mel Rintin x Mel Nitida) met Myanou Schure. Ik weet niet of het toeval was dit keer of dat de Spaanse lijnen in het algemeen zich uitstekend lenen voor de klassieke dressuur. Ik vond het in ieder geval opvallend en erg leuk om te zien. De Classic Pleasure werd afgesloten met de uitreiking van de Sportpredicaten, die dit jaar werden toegekend aan Macassar KA (QR Marc x Margotka), SA Giacomo en natuurlijk Primeval Kossack (Stival x Pribaltika) die met Tara den Hartog al zovele keren een onvergetelijke indruk heeft weten achter te laten.

De ochtend ging verder met de drie rubrieken voor junior hengsten, direct gevolgd door het kampioenschap junior hengsten. Helaas waren deze rubrieken maar schaars gevuld. De juryleden voor de halterclass rubrieken waren Karin Zeevenhoven uit Nederland, Alicja Poszepczynska uit Polen en Michaela Weidner uit Duitsland. Een beetje vreemd vond ik het wel dat er geen vierde (reserve) jurylid aanwezig was, omdat vanwege conflict of interest bepaalde

belangrijke kampioenschappen nu werden uitgemaakt door slechts twee juryleden. Naar mijn mening zou er in het kader van onafhankelijkheid altijd tenminste een driekoppige jury in de ring moeten zijn, zeker op een wedstrijd als een Nederlands kampioenschap, waarvan de winnaars binnen ECAHO c.q. WAHO toch worden gezien als de "visitekaartjes" van ons stamboek.

In de rubriek jaarling hengsten ging de strijd tussen twee jonge heren en niet geheel onverwacht won hier ASE Farhan (RFI Farid x ASE Bisiriya Hlayyil), gefokt door en in eigendom van Arabian Stud Europe.

SA Giacomo

Deze mooie schimmel heeft al een behoorlijk succesvolle showcarrière achter de rug, zowel als veulen als als jaarling. Na een klein opwarm rondje kwam ook nu zoals vanouds de staart erop bij deze typische hengst en presenteerde hij zich weer met jeu. De tweede plaats ging naar de goedgebouwde bruine Avicii Lazize (Parys K x Lira di Mar), gefokt door en in eigendom van de combinatie Paula Böhmer en Annelieke Stoop.

Bij de tweejarige hengsten was er slechts één deelnemer en Ace Ventura (SMA Magic One x BS Aisha), gefokt door Wenche Roefs uit België en in eigendom van CNC Arabians, was dan ook verzekerd van de klassenwinst. Dit neemt niet weg dat deze compact gebouwde hengst met veel attitude en sterke bewegingen een heel goede performance neerzette. Ook bij de driejarige hengsten was er slechts één deelnemer en hier was de winst dan dus ook voor ASE R Zad Shiraz (Shiraz de Lafon x Glamour Girl J), gefokt door en in eigendom van Arabian Stud Europe, een schimmel met attitude en elastische bewegingen. In het kampioenschap voor juniorhengsten kwam vervolgens alle vier de deelnemers weer in de ring en de Gold Medal ging naar ASE Farhan die geheel terecht weer een overwinning aan zijn palmares mocht toevoegen. Zijn stalgenoot ASE R Zad Shiraz kreeg de Silver Medal toegekend en de Bronze Medal ging met een miniem verschil naar Ace Ventura.

ACE Ventura

Voordat de junior rubrieken voor merries aanvingen werd er eerst wederom een rijrubriek verreden, de Hunter Pleasure. Vier combinaties deden hier aan mee en als eerste mocht hier Palermo KA (Tajj x Precious) opstellen met zijn eigenaresse en tevens amazone Chantal Schilperpoort. Deze donkerbruine hengst bleek zo nu en dan wat dwars (wellicht door de drie merries in de rubriek) maar al met al reed deze combinatie een zeer mooie proef. Als tweede stelde Julia di Mar (SDP Taylor x Victoria Cabreuva) op met haar amazone Dede Kpabitey. Een goed op elkaar ingespeelde combinatie die voor hun eerste publieke optreden een hele mooie prestatie wisten neer te zetten met deze tweede plaats. AF Tryoshka deed ook in deze klasse mee, dit maal met amazone Chelsea Bloeme. Ongelooflijk dapper van zo'n jonge amazone om deel te nemen aan een rijrubriek en dan ook nog de derde plaats behalen, chapeau! De combinatie Nakuna Kossack (Kunar T x Naomi C. Kossack) en Kaylee Roele mocht als vierde opstellen, een hele chique combinatie om te zien, met veel aandacht voor de toilettering. In het opvolgende Hengstengala lieten de hengsten ASE R Zad Shiraz en SA Giacomo zichzelf nog eens van de beste kant zien voor het publiek.

Palermo KA

Het programma ging verder met de junior merries en in de eerste rubriek van jaarlingen helaas wederom maar één deelnemer. BA Nailah (Magic Aban x Magic Nadima), gefokt door Fontanella Magic Arabians uit Italië en in eigendom van Bembom Arabians, pakte hier dus de winst en de kwalificatie voor het kampioenschap. De rubriek van tweejarige merries was beter gevuld, met vijf jonge merries die de strijd met elkaar aan gingen. De eerste plaats ging hier naar IEA Mavalenta (BS Karanji x Marwan's Valentine), gefokt door Idol's Eye Arabians en in eigendom van Dave de Jong. Deze vos straalde daadwerkelijk, met een mooie glans op haar vacht en een goed showtemperament. Dit jonge paard hebben we echt zien groeien afgelopen showseizoen en ze laat zich iedere keer weer beter zien. De tweede plaats was er voor de schimmel ES Djenna (Murana's Jassehr x ES Darifa), gefokt door en in eigendom van ES Arabians. Een complete jonge merrie met een heel mooie Arabische opdruk. F&M Yameena (Tameen x F&M Karmaya), gefokt door en eigendom van F&M Arabians, gaf echt een showtje weg en genoot er hoorbaar van met haar gesnurk (maar zo kennen we deze lijn ook niet anders). Ze mocht als derde opstellen. De chique Malika KS (ES Harir x Princess KA), gefokt door Kumait Stud van Eiad en Amira Safady, werd met haar mooie oog en type vierde, gevolgd door de vrouwelijke BA Fiorella (El Palacio VO x Floressah W), gefokt door en in eigendom van Bembom Arabians, die de rubriek sloot als vijfde.

ES Djenna

Vier deelnemers maakten vervolgens hun opwachting bij de driejarige merries, waar de eerste twee plaatsen naar Forelock's Arabians uit Nieuwkoop gingen. De eerste naar de uitmuntend bewegende Forelock's Yzadora (Bashir Al Shaqab x Forelock's Yzabeau) en de tweede naar de meer typische Forelock's Yinx (FS Reflection x Forelocks-Yessy). De bruine KA Winyah (Emerald J x Wolante), gefokt door en in eigendom van Koo Arabians, stelde zich als derde op met een sterke stand-up waar haar hals en bouw goed tot uitdrukking kwamen. EA Engloba (Globetrotter J x Enkora), gefokt door en in eigendom van de combinatie G. Arends & W. Bartels, bemachtigde de vierde plaats.

Forelocks Yinx

Na de junior merries was het de beurt aan de nóg jongere junioren: de rubriek merrieveulens met kampioenschap. Maar liefst zeven deelnemers in deze klasse, ik beperk me voor dit verslag tot de top 5. Met vlag en wimpel werd deze rubriek met een Gold Medal gewonnen door de adembenemend mooie Amouage Kossack (RFI Farid x Ariel), gefokt door en in eigendom van de Kossack Stud. Een zeer elegant bruin merrieveulen dat unaniem 19 scoorde op type, hoofd én hals. De wat compacter gebouwde ASE Juiliette (ASE Juilliard x ASE Sayuri), gefokt door en in eigendom van Arabian Stud Europe, heeft een zeer mooi kort en sprekend hoofd en wist zich parmantig voor de jury te presenteren, een welverdiende tweede plaats met de Silver Medal was er voor haar. Forelock's Valeta Dominica (Dominic M x Valeta F), gefokt door en in eigendom van Forelock's Arabians, mocht zich als derde opstellen met de Bronze Medal. Dit mooie vosje heeft exact dezelfde aftekeningen als haar moeder op het hoofd en is gezegend met een verfijnd hoofd, goede bouw en zeer mooie hals. BA Amadora (Magic Mon Cheri x Alte Droga KA), gefokt door en in eigendom van Bembom Arabians werd vierde en de top vijf werd compleet gemaakt door Pshyfa A'yn H (FS Reflection x Pshyfa H) met haar mooie hoofd, gefokt door en in eigendom van J.M.C. v/d Hoogenband-Dingjan.

Amouage Kossack

ASE Yuliette - Zilver merrieveulens

Angel Elegantka - Kur op muziek

AR Fayyim - Brons classic pleasure

Julia di Mar - Zilver hunter pleasure

BA Mateo - Brons ruinen

El Djafaar AO - Zilver senior hengsten

De verrassing was groot voor mij toen ik tijdens de prijsuitreiking van de merrieveulens de ring in werd geroepen bij mijn merrie Valeta F. Zij kreeg namelijk tot mijn verbijstering de WAHO Trophy uitgereikt! Buiten het feit dat ze zelf een mooie 1e premie en *Elite merrie is, heeft ze de WAHO Trophy met name ook gewonnen op haar nakomelingen. Ik citeer de mooie woorden van Adri van der Velden: “Valeta is een merrie met een sterk diep lijf, stevig beenwerk en uitmuntende beweging. Valeta heeft een fraai type dat zij doorgeeft aan haar kinderen…[…]… Valeta’s kinderen doen het goed in show, fok én sport”. Hartelijk dank aan Forelock’s Arabians voor de nominatie en voor de kans die mij gegeven werd één van hun beste merries te kopen. En dank aan de jury voor de verkiezing van Valeta als winnend paard uit de selectie van grote namen die ook genomineerd waren! Mijn dag kon niet meer stuk!

Valeta F

Ero’s RoleXx

De schrik te boven was het tijd om de volgende rubriek te gaan bekijken, die van de ruinen, tegelijk ook het kampioenschap. Met een glansrijke overwinning was er voor de imponerende Ero’s RoleXx (Excalibur EA x Raville P), gefokt door en in eigendom van de familie Van Duyvenbode. Een zeer opvallende verschijning met zijn witte aftekeningen, showy attitude en krachtige bewegingen, een terechte Gold Medal winnaar! De één jaar jongere Cadanz Ghazal (Shiraz de Lafon x Cadanz Djamilah), gefokt door en in eigendom van Cadanz Arabians, is een ranke en typische ruin met verfijnde hoofd/hals combinatie. Hij mocht de Silver Medal mee naar Limburg nemen. BA Mateo (Magic Mon Cheri x Metallica KA), gefokt door Bembom Arabians en in eigendom van Lisa Krans maakte het erepodium compleet met de Bronze Medal.

De laatste rubriek voor de pauze was die van de hengstveulens, mede inhoudende het kampioenschap en de winst ging hier met de Gold Medal naar Forelock’s Yrresistible (RFI Farid x Forelock’s Yzabeau) van Forelock’s Arabians. En “irresistible” was hij, met zijn schitterende hals en ongekende bewegingen, wat resulteerde in een puntentotaal van 90.83! Hij werd gevolgd door Jaydan’s Leandro (Luigi x Forelock’s Yuliette) van Ray Pietersen en Janine Visser met de Silver Medal. Eveneens een verfijnd vosje met veel type en goede bewegingen. VAS Nadim (Bess Nurullah x Shazia bint Valdes) van Danielle Biesenbeek bekleedde de derde plaats met de Bronze Medal. Forelock’s Ssensation (RFI Farid x NA Gracy Junah) van Forelock’s Arabians liet zich ook goed zien maar niet zoals we normaal van hem gewend zijn, hij pakte net naast het erepodium. DS Almas Shaheen (Forelock’s Shaheen x Amilah), gefokt door en in eigendom van K.F. Verkerk, sloot de rubriek als vijfde.

Jaydans Leandro

Tijdens de pauze werd er in een buitenring de Kür op Muziek gereden die ik helaas voor het grootste deel gemist heb. De combinaties Tara den Hartog met Primeval Kossack (Stival x Pribaltika), de uiteindelijke winnaars, en Marijke Slok Soede met Nureyev (Nubiec x Sagranda) heb ik gezien en dat zag er echt goed uit, super om te zien hoe veelzijdig de Arabier wordt ingezet, ook in deze discipline.

Primeval Kossack

Na de pauze ging het programma binnen verder met de Liberty. Vijf paarden presenteerden zich in vrijheid op muziek en de eerste plaats ging naar EA Pashshida (Nadir I x Protava), gefokt door en in eigendom van G. Arends & W. Bartels, een solide merrie met goede bouw en zeer krachtige bewegingen. VD Farilla (Mel Rintin x Mel Orilla), gefokt door V. Keersmaekers uit België en in eigendom van L.A. Fischer, is een oude bekende uit de Liberty ring had er erg veel zin in dit keer want ze liet zich maar lastig weer vangen. Met haar formidabele gangen wist ze de tweede plaats te bemachtigen. De donkerbruine Nakuna Kossack (Kunar T x Naomi C. Kossack), gefokt door de Kossack Stud en in eigendom van F.F. Morees, wist zich al luid blazend en snurkend naar een derde plaats te lopen, gevolgd door de nummer vier SJ Isabella (Ramses Black Magnum x Aja Elisa), gefokt door Ess-Jay Arabians uit Groot-Brittannië en in eigendom van J.M.C. v/d Hoogenband-Dingjan, en ZA Azarro (Kar Hacedor x Zardinia), gefokt door S. Fischer en in eigendom van Megan Vergoes Houwens, ex-aequo als vijfde.

EA Pashshida

Vervolgens was het de beurt aan de seniormerries en in de rubriek 4 t/m 6 jarige merries ging de eerste plaats naar showkanon F&M Karmaya (Kubay Khan x YA Karma), gefokt door en in eigendom van F&M Arabians. Een bruine merrie met veel bravoure en ijzersterkte gangen. De lang gelijnde, elegante Ero's Valentina (DA Valentino x Raville P), gefokt door en in eigendom van de familie Van Duyvenbode, heeft een hele vrouwelijke uitstraling en beweegt heel mooi door het lichaam. Deze opvallende vos werd hiermee tweede. De schimmel MT Marjorie (BS Mashallah x Madam Gloria), gefokt door T. Kosolapova en in eigendom van Chantal Schilperpoort sloot de top drie en daarmee ook deze rubriek.

F&M Karmaya

Bij de 7 t/m 9 jarige merries dezen er vier paarden mee en hier won met een totaal van 91 punten met afstand A Lady of Kossack (WH Justice x Abakana Kossack), gefokt door en in eigendom van de Kossack Stud. Een hele showy schimmel die in haar lichaam en beweging onmiskenbaar de Russische erfenis van haar moederlijn meevoert. Cadanz Delayla (Shanghai EA x Cadanz Akilah), gefokt door en in eigendom van Cadanz Arabians, is een exotische merrie met veel

Arabische opdruk, die keer op keer zichzelf weer in de schijnwerper weet te zetten. Zo ook deze keer want met de tweede plaats, plaatste zij zich voor het kampioenschap. AF Tryoshka had al veel van zichzelf laten zien in de rijrubieken eerder op de dag, maar aan de hand was 't net niet genoeg om door te mogen. Een niet onverdienstelijke derde plaats was er voor haar. ARW Daniyah (El Chall WR x AR Atiya), gefokt door en in eigendom van A.R. Braams-v/d Werf werd vierde.

A Lady of Kossack

Bij de 10 jaar en oudere merries maakten vier merries hun opwachting, en met een duizelingwekkende 91.42 punten (de hoogste punten van de show!) won hier de witte parel Ema (Ekstern x Eskola), gefokt door Andrzej Arefiew uit Polen en in eigendom van Koo Arabians. Een paard dat al van ver af als Arabier te herkennen is en denk ik voor velen als prototype van ons ras kan worden gezien. Een welverdiende eerste plaats voor deze ontzettend mooie merrie. Bahiyaa (CH El Brillo x Bupali), gefokt door Seliman Arabians uit Oostenrijk en in eigendom van Natascha Bojawal, werd tweede. Deze wat klassiekere maar eveneens typische merrie wist zich goed te presenteren met mooie bewegingen, wat terecht leidde tot een kwalificatie voor het kampioenschap. ZA Cafirah (ZA Perlamon x CA Estada), gefokt door Yeguada El Ranchito B.V. en in eigendom van L.R. Fischer mocht zich als derde opstellen, gevolgd door de bruine Pshyfa H (Psytadel x Sifra), gefokt door en in eigendom van J.M.C. v/d Hoogenband-Dingjan, als vierde, hoewel ik haar persoonlijk wat hoger had verwacht.

Ema

Als laatste rubriek stond er slechts één rubriek senior hengsten op het programma, die daarmee gelijk ook het kampioenschap senior hengsten inhield. Met verve presenteerde Nafiesa Makito (MF Aryan el Thessa x Nafiesa Malaika), gefokt door en in eigendom van Nafiesa Arabians, zich naar de Gold Medal, met zijn attitude, zeer typische hoofd en elegante, soepele manier van bewegen. De Silver Medal ging, tot grote vreugde van zijn eigenaresse, naar El D'Jafaar AO (Murana's Jassehr x Nesj El Kyara), gefokt door Arabian Obsession uit België en in eigendom van Maria Szerpak, met zijn mooie Arabische uitstraling. Deze achtjarige schimmelhengst was voor het eerst echt op show en heeft van deze vuurdoop iets heel moois weten te maken door de Silver Medal in de wacht te slepen. De schimmel Mansour KS (Al Sa'eedi x OEJ Mona Mira), gefokt door Kumait Stud van Eiad en Amira Safady en in eigendom van Danielle Biesenbeek, showde zich met veel uitstraling en pakte daarmee de Bronze Medal. Als vos viel de goed gebouwde ZA Imago (EL Ninjo x ZA Cafirah), gefokt door S. Fischer en in eigendom van L.R. Fischer, extra op tussen de schimmels. Deze hengst was vrij ondeugend in zijn individuele ronde waardoor zijn anders zo goede bewegingen dit keer iets minder uit de verf kwamen, waardoor hij net naast het eremetaal pakte.

Nafiesa Makito

Mansour KS

Met de halterclass rubrieken achter de rug was het tijd voor de laatste twee kampioenschappen van de dag, die van de junior merries en senior merries. Bij de junior merries ging de Gold Medal unaniem naar IEA Mavalenta, de stralende vos die er denk ik nog niet eerder zo goed had uitgezien als op dit NK. De Silver Medal ging naar ES Djenna, die er voor zorgde dat haar fokker en eigenaar van blijdschap zo over de balustrade sprong en de ring in rende om de medaille in ontvangst te nemen. De typische, elegante Forelock's Yinx behaalde de Bronze Medal voor haar Nieuwkoopse fokker/eigenaar. Bij de seniormerries ging het goud - niet geheel onverwacht - unaniem naar de mooie Ema, met de Silver Medal - geheel terecht - unaniem voor A Lady of Kossack en de Bronze Medal niet onverdienstelijk naar Cadanz Delayla.

Cadanz Delayla

Forelocks Yzadora

IEA Mavalenta

Na deze twee kampioenschappen waren er nog twee laatste trofeeën te vergeven, die voor Paard met Beste Beweging en die voor Best Gefokt Nederlands Paard. Uit de deelnemers die op gingen voor Paard met Beste Beweging, ging de prijs naar Forelock's Yzadora, het paard dat show na show vriend en vijand weet in te pakken met haar kippenvel veroorzakende gangen.

Maar liefst elf van Nederlands best gefokte paarden verschenen ten slotte in de ring om te strijden om de titel Best Gefokt Nederlands Paard.

Daar waren onder andere de oogstrelende Amouage Kossack, de nooit teleurstellende ASE Farhan, de imposante beweger Forelock's Yrresistible, het showkanon F&M Karmaya en de 91 punten scorende A Lady of Kossack. Maar uit al deze geweldige paarden ging de titel van Best Nederlands Gefokt Paard naar de kampioen van de junior merries: IEA Mavalenta! Grote vreugde bij eigenaar en voorbrenger Dave de Jong en zijn hele familie, om na een veelbewogen showseizoen zo'n eervolle prijs in ontvangst te mogen nemen.

En met deze laatste prijsuitreiking kwam het NK 2019 tot een einde. Ik wil het AVS bestuur bedanken voor wederom een geweldige showdag in Ermelo en ik hoop een ieder weer te zien bij de start van het Nederlandse showseizoen in 2020 of wellicht eerder bij een van de buitenlandse shows! Namens mij een feestelijk uiteinde van 2019 en een goede start van 2020 gewenst!

Onze hengstencollectie voor 2020:

Arabian Stud Europe

Beauty and Performance

ASE Zad Shiraz
Shiraz de Lafon | Glamour Girl J
2016 schimmel - 1.54m verw. stokmaat
CA & SCID vrij- Dekgeld: 800 Euro
AVS Goedgekeurd met een 2e premie

Gold Champion, Bunschoten 2019
Nationaal Reserve Kampioen 2019

ASE Juilliard
Da Vinci FM | ASE Bisiriya Hlayyil
2016 schimmel - 1.62m verw. stokmaat
CA & SCID vrij - Dekgeld: 1000 Euro
Goedgekeurd voor alle rassen!
Moeder is CEI 3* Endurance qualified

Vader van Nationaal Res. Kampioen Juiliette.

ASE Farhan
RFI Farid | ASE Bisiriya Hlayyil
2018 schimmel - 1.59m verw. stokmaat
CA & SCID vrij - Dekgeld: 1200 Euro
Multi kampioen op show
Moeder is CEI 3* Endurance qualified

Nationaal Kampioen 2019

Jazzmeen - Essteem | Jasmyne
2000 zwarte hengst - 1.58m
CA & SCID vrij - Dekgeld: 1500 Euro
Goedgekeurd voor alle rassen

Al onze paarden van 4 jaar en ouder zijn onder het zadel en presteren in de sport. Zowel samengesteld als in de dressuur, springen en endurance.

Onze hengsten dekken middels vers sperma en diepvries KI.
Levend veulen garantie

ASE Farhan & ASE Zad Shiraz dekken middels no cure no pay. Pas betalen bij dracht! Dit omdat wij niet kunnen garanderen dat zij het gehele dekseizoen beschikbaar blijven.

Arabian Stud Europe
Louis Vulker & Talitha Bakker
Winterswijk - Gelderland

Telefoon: +31 6 123 08 886
E-mail: info@arabianstudeurope.com
www.arabianstudeurope.com

Agenda

15 februari	**Nieuwjaarsborrel met workshops en lezingen** (informatie volgt) Congrescentrum NDC den Hommel, Utrecht
28 en 29 maart	**DAWRA Praktijkdagen Pleasure en Trail** Forelock's Arabians, Nieuwkoop
25 april	**AVS dressuur Zaanse Ruiters** Zaanse Ruiters, Wormerveer
2 en 3 mei	**Tulip Cup Holland** Ruitersportcentrum De Peelbergen, Kronenberg
16 en 17 mei	**Arabian Horse Weekend** Manege de Pijnhorst, Sint Oedenrode
29 mei t/m 1 juni	**Allround Arabian Festival** Manege de Achterhoek, IJzerlo
20 t/m 21 juni	**DAWRA en AVS International Performance Show** Het Keelven, Someren
25 en 26 juli	**AVS Nationale C-show en Eurozone Cup** Hippisch Centrum Exloo, Exloo
30 augustus	**DAWRA en AVS NK Sport** Zilfia's hoeve, Houten
13 september	**AVS National Championship Show** Hippisch Centrum Ermelo, Ermelo

Het AVS dankt u voor een prachtig sport- en showjaar!

★★★★★

AVS MAGAZINE

COPYRIGHT ©2019